Proletari din toate țările, uniți-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 704
Marți 24 ianuarie 1961

4 pagini
Prețul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole

Țara se pregătește de alegeri

Tov. Constantin Alexei, președintele gospodăriei agricole colective din comuna Calafindești, raionul Rădăuți, a fost propus candidat în alegerile pentru Marea Adunare Națională, în circumscripția nr. 15 Mihăileni. După cum se vede în fotografie, candidatul discută cu alegătorii.

Foto: D. NEGOIȚA

Adunări de dări de seamă în gospodăriile colective

Izvor de belșug și bunăstare

Cu aproape 12 ani în urmă, în raionul Bîrlad a luat ființă gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou" din comuna Sîrbi. Pe drumul cel nou, deschis de partidul clasei muncitoare, pășiseră cu încredere 34 de familii, în frunte cu comunistul Codreanu Ștefan, care încă nu împlinise 25 de ani. Era poate cel mai tînăr președinte de gospodărie colectivă din puținele care luaseră ființă în acea perioadă. 3 perechi de boi, 3 vaci, 3 cai și 6 căruțe, acesta era avutul colectiviștilor din Sîrbi. La 14 august 1949, în registrul colectivei, președintele a scris în cifre și litere: „Fond de bază — 27.000 lei".

Deși puține ca număr, cele 34 de familii s-au apucat cu rîvnă de muncă. Oamenii aveau încredere în forțele lor. Curînd gospodăria a înălțat un grajd. Apoi au apărut primele douăzeci de vaci și 100 de oi. Apoi la Sîrbi a început să se vorbească despre prisaca colectivei, despre maternitatea de scroafe, despre primul camion al colectivei, despre al doilea... Și în fiecare toamnă, cînd se repartizau produsele, pe ulițele comunei se auzeau tot mai des cuvintele: „Cîți s-au mai înscris?"

Anii au trecut și rezultatele gospodăriei agricole colective din Sîrbi au avut o tot mai mare influență asupra țăranilor, iar în urmă cu doi ani, la marginea dinspre Vaslui a comunei, a apărut o nouă firmă „Comună în întregime colectivizată".

Zilele trecute colectiviștii din Sîrbi au dezbătut darea de seamă pe 1960 și au ales noul consiliu de conducere. Cu acest prilej, colectiviștii prezenți la adunare au vorbit despre succesele gospodăriei lor colective. În ultimul timp în gospodărie au fost construite 3 grajduri moderne pentru taurine, îngrășătorie pentru porci, maternitate pentru scroafe, 2 cotețe pentru păsări, 4 pătule pentru porumb, magazie de cereale de mare capacitate etc. Construcțiile zootehnice sînt populate cu 180 de bovine — majoritatea vaci cu lapte — revenind la suta de ha peste 30 de capete; cu 700 de oi, cu zeci de scroafe de reproducție, zeci de porci puși la îngrășat, un mare număr de păsări etc.

Cu toate că în vara lui 1960 precipitațiile au fost aproape inexistente prin partea locului, colectiviștii au obținut recolte foarte bune în comparație cu unitățile vecine. La porumb, de pildă, s-au obținut 2650 de kg la ha.

Darea de seamă pe 1960 cît și vorbitorii au evidențiat faptul că gospodăria se află în plină dezvoltare, veniturile colectiviștilor în plină creștere. Dacă calculăm la suprafața cultivată, vom observa că gospodăria respectivă a livrat statului peste 560 de kg de grîu și aproape 630 de kg de porumb boabe la hectar.

În afară de cereale ea a livrat anul trecut peste 32.000 de kg de

Z. PETRE

(Continuare în pag. 3-a)

Buletinul muncilor agricole

În ultima săptămînă, în întreaga țară a fost intensificat transportul îngrășămintelor naturale la cîmp, acțiune care în prezent se poate desfășura în condiții optime. Pînă acum cîteva zile, au fost transportate 879.423 de tone de îngrășăminte naturale.

Cantități mai mari au fost transportate în regiunile Suceava, Banat și Mureș-Autonomă Maghiară.

Trebuie subliniat că deși drumurile au fost destul de bune pentru executarea acestei lucrări, realizările obținute pînă acum sînt departe de a corespunde posibilităților existente. În regiunile București, Galați, Crișana, Maramureș și Brașov, cantitățile de îngrășăminte naturale cărate la cîmp au fost foarte mici. Organele agricole de la regiuni, raioane și comune au datoria să impulsioneze mult această acțiune rămasă în urmă.

Atît în gospodăriile de stat cît și în cele colective, se impune a se acorda atenția cuvenită transportului îngrășămintelor, folosindu-se toate atelajele disponibile. Colectiviștii trebuie sfătuiți să transporte la cîmp și cantitățile de îngrășăminte din gospodăriile proprii.

Stropitul de iarnă la pomi se desfășoară mai bine decît în 1960. Pînă acum, a fost stropit un număr dublu de pomi față de perioada corespunzătoare a anului trecut, îndeosebi în regiunile Cluj, Banat, Crișana, Oltenia și altele. În total pînă acum s-au făcut stropiri la 2.253.700 de pomi, din care în gospodăriile de stat, 731.600 de pomi. Este necesar ca în următoarele zile, în funcție de posibilități, acțiunea respectivă să fie impulsionată îndeosebi în regiunile Maramureș, Dobrogea și București.

În ultimul timp, a crescut în bună măsură și suprafața ocupată cu legume forțate (în regiunea Galați cu aproape 7.000 m.p., în regiunea Dobrogea cu circa 7.200 m.p., în regiunea Ploești cu circa 17.000 m.p.). În total, pînă în prezent a fost însămînțată cu culturi forțate suprafața de 298.300 m.p., — cu peste 100.000 m.p. mai mult ca în anul trecut.

Dată fiind marea importanță a aprovizionării oamenilor muncii cu legume proaspete, este necesar ca în continuare, să se acorde atenție sporită și acestei acțiuni.

Condiționarea semințelor constituie una din cele mai importante lucrări care trebuie efectuată în această perioadă. În regiunile Iași, Dobrogea, Ploiești, Banat, Mureș-Autonomă Maghiară și Cluj, această lucrare a început — dar în celelalte regiuni încă nu. Se impune ca și problema asigurării și condiționării semințelor pentru însămînțările de primăvară să stea în centrul preocupărilor oamenilor muncii de pe ogoare. Este necesar ca întreaga cantitate de semințe din fondul de schimb să fie analizată în laboratoarele de controlul semințelor. Trebuie analizate și cantitățile proprii de semințe ale gospodăriilor de stat, gospodăriilor colective și întovărășirilor agricole.

Între altele, gospodăriile trebuie îndrumate să folosească semințe de floarea-soarelui din soiul VNIIMK 8931, ce se vor asigura prin bazele de recepție. De asemenea, au fost luate măsuri ca gospodăriile colective și întovărășirile agricole să își acopere necesarul de semințe de mazăre de cîmp prin unitățile „Agrosem".

În ultima săptămînă, a fost mult intensificată și reparația utilajului agricol atît în S.M.T.-uri și Centre mecanice cît și în gospodăriile de stat. În S.M.T.-urile din regiunea Dobrogea, de pildă, au fost reparate peste 2.200 de tractoare, adică peste trei sferturi din numărul prevăzut în planul de reparații din aceste unități.

În scopul grăbirii ritmului de reparații în toate regiunile, este necesar ca bazele de aprovizionare să ia măsuri în vederea asigurării unor repere foarte mult solicitate de către unități cum sînt: coroană conică, roată dințată, furtune pentru ridicători hidraulici la tractorul UTOS etc.

In ritmul stabilit

Dornici ca în anul acesta să obțină realizări și mai mari decît cele de anul trecut, mecanizatorii de la S.M.T. Salcea, regiunea Suceava, execută în prezent reparații de bună calitate la tractoare și mașinile agricole. Respectînd zilnic graficul de reparații stabilit, pînă zilele trecute ei au pus în stare de funcționare 51 de tractoare, 28 semănători, 5 sape rotative și alte mașini agricole.

La casa alegătorului din Dragalina

Să tot fi fost ceasurile cinci după amiază cînd am ajuns la Casa alegătorului din comuna Dragalina, regiunea Iași. Ningea domol peste casele învăluite de amurgul serii de iarnă; colectiviștii din Dragalina se îndreptau spre Casa alegătorului. Aici, oameni de toate vîrstele. Aflu că din cei 2142 de cetățeni cu drept de vot ai comunei s-au înscris în cîteva zile în listele de alegători, 1510.

— Nu știu cum se face — îmi spunea tov. Doniga Ion, medicul veterinar din comună — că pe la casa colectivistului Păscaru T. Ion n-a trecut nimeni ca să-l invite la Casa alegătorului. De fapt omul are 77 de ani, iar soția lui tot cam atîția. Or fi gîndit poate că fiind așa în vîrstă nu se cuvine să-i deranjeze.

Numai că bătrînul a fost nemulțumit de treaba asta. Iată însă, că zilele trecute bătrînul Păscaru a venit la Casa alegătorului și a cerut să vadă dacă e trecut în listele de alegători.

— Și baba mea să fie trecută în liste. Vom vota pentru candidații poporului, pentru bătrînețea noastră liniștită, pentru viitorul de aur al tinereții.

Cuvintele rostite de bătrînul Păscaru sînt amintite aproape în fiecare zi de cei care îl cunosc, în discuțiile care au loc la Casa alegătorului. Ele oglindesc dragostea și recunoștința sătenilor bătrîni față de puterea populară, care le-a asigurat posibilități mai bune de trai în gospodăria agricolă colectivă.

L-am întîlnit în seara aceea la Casa alegătorului și pe Doru Gheorghe, brigadier în gospodăria colectivă „8 Martie" din comună. Era un om înalt, spătos și vorbea calm.

— Sînteți nou prin meleagurile noastre, mi-a spus el, privindu-mă. Poate o să stați puțin, dar tot o să cunoașteți realizările din comuna noastră.

Și omul începu să vorbească despre cele 5 gospodării colective din comună, care cuprind pe toți cetățenii care vor vota la 5 martie. Apoi brigadierul înșirui cu o precizie matematică o sumedenie de colectiviști care, muncind în acord individual, au obținut recolte mari primind venituri frumoase, pe cei care au biciclete, motociclete, aparate de radio, mașini de cusut și altele.

— Dar școala? Școala cea nouă din satul Stelian Dumbravă, ai uitat-o? — interveni cu prietenie învățătorul Pădure Gheorghe.

Dispensar, 5 săli de clasă noi, magazin universal, o bibliotecă care a fost premiată ca fruntașă pe regiunea Iași, o altă școală de 4 ani în satul Coroiu, un cămin cultural cu aparat de proiecție, poduri și drumuri construite, acestea sînt numai o parte din realizările comunei.

La plecare, brigadierul Doru Gheorghe îmi strînse mîna și-mi zise: „Dacă scrieți ceva la ziar, să nu uitați să amintiți că la Dragalina arde lampa lui Ilici. Statul ne-a construit o uzină și comuna este astăzi electrificată. Să scrieți și despre colectivista Munteanu Safta din brigada mea care a obținut 4.000 de kg de porumb știuleți la hectar. Pentru hărnicia ei, noi colectiviștii, am propus-o candidată pentru alegerile de deputați în sfatul popular comunal în circumscripția electorală nr. 5".

Cînd am ieșit de la Casa alegătorului era întuneric de-a binelea. Vîntul se întețise, chiuind în hornuri, zgîlțîind ferestrele.

La Casa alegătorului tovarășul Olaru Nicolae de la Comitetul raional U.T.M., era așteptat să stea de vorbă cu tinerii alegători. Seara activitatea Casei alegătorului era la fel de rodnică ca și în miezul zilei.

P. ZBÎRLEA

Candidați F.D.P.

Adunarea populară din circumscripția electorală Buda, regiunea Ploiești, a desemnat drept candidat pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională, pe tov. Neacșu Gheorghe, președintele gospodăriei colective din Tîmboiești, raionul Rîmnicu Sărat.

Cei care au luat cuvîntul în adunare, au arătat că susțin candidatura tov. NEACȘU GHEORGHE, ca unii care cunosc munca candidatului, pentru dezvoltarea gospodăriei colective din Tîmboiești și pentru trecerea țăranilor muncitori la munca în comun.

— Munca de lămurire, a spus colectivistul Barbu Mielu din Tîmboiești, pe care a depus-o tov. Neacșu Gheorghe pentru ca consătenii mei să intre în rîndurile colectiviștilor, a făcut ca în prezent, după doi ani de la înființarea gospodăriei colective, 430 de familii, dublu decît erau la început, să se numere ca membre ale gospodăriei colective. Ca președinte, tov. Neacșu Gheorghe a luptat pentru ca averea obștească a colectiviștilor din Tîmboiești să crească cît mai repede, pentru ca recoltele și veniturile din gospodărie să fie cît mai mari. Susțin candidatura președintelui gospodăriei noastre și sînt sigur că el, ca deputat în Marea Adunare Națională, își va îndeplini cu cinste îndatoririle ce-i vor reveni ca ales al poporului.

Candidatura tov. Neacșu Gheorghe a fost susținută cu căldură de alți participanți la adunare. La urmă, propunerea făcută de tov. Florea Ristache, prim secretar al comitetului regional U.T.M., delegat al consiliului regional F.D.P. Ploiești, ca tov. Neacșu Gheorghe să candideze în alegerile de la 5 martie pentru deputați în Marea Adunare Națională, a fost aprobată în unanimitate.

★

GHEORGHE TIMARU, conferențiar la Institutul Agronomic din Iași și director al Stațiunii experimentale de cultură a porumbului din Podul Iloaiei, a fost desemnat candidat în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

Neobosit profesor și director, tov. Gheorghe Timaru este bine cunoscut și apreciat de oamenii muncii în mijlocul cărora trăiește. De aceea, cei care au luat cuvîntul în adunarea pentru desemnarea de candidați, au susținut cu căldură ca el să candideze în alegerile de deputați pentru Marea Adunare Națională.

— Eu socot, a spus mecanizatorul Neculai Moru, că munca tov. Timaru desfășurată în lumina sarcinilor trasate de partid a contribuit la mărețele succese obținute în agricultura regiunii noastre. Un asemenea tovarăș ca profesorul Timaru, merită încrederea noastră de a-l desemna candidat în alegerile de la 5 martie.

Aplauzele cu care au fost primite asemenea cuvinte, au arătat de fapt, aprobarea ca tov. Gheorghe Timaru să candideze din partea F.D.P. în alegerile pentru deputați în Marea Adunare Națională.

Președintele gospodăriei agricole colective „Drum Nou" din comuna Sîrbi, raionul Bîrlad, regiunea Iași, împreună cu inginerul agronom și brigadierul, trec în planul de producție cifrele aprobate de adunarea generală.

Foto: C. DUMITRU

NOI OGOARE UNITE

Toată comuna în gospodăria colectivă

In anii puterii populare, nivelul de trai și cultural al oamenilor muncii din comuna Crăești, raionul Reghin, a crescut simțitor. Inainte de eliberare, mai mult de jumătate din suprafața arabilă a comunei aparținea celor trei moșieri localnici.

Scăpați de exploatarea moșierilor și chiaburilor, țăranii muncitori din Crăești au început să muncească pentru ei și copiii lor, bucurîndu-se an de an de o viață tot mai îmbelșugată. Unii și-au construit case noi, alții și-au cumpărat aparate de radio, biciclete, mobilă ca la oraș. In comună s-a construit o școală de 7 ani, un cămin cultural. Biblioteca comunală numără peste 600 de cărți.

Intovărășirea agricolă a reunit în jurul ei mulți țărani muncitori din comuna noastră așa că la 1 februarie 1959 toată comuna era cooperativizată. Astfel, roadele muncii lor au fost mai bogate față de cele culese de individuali de pe peticele de pămînt. Dar, țăranii întovărășiți din Crăești au înțeles în acest timp că gospodăria colectivă asigură mai multe și mai bune posibilități de organizare a producției și deci și de cîștig. De aceea, urmînd exemplul comuniștilor și candidaților de partid cum ar fi Conț Ioan, Boalcă Vasile, Sfiriiac Ioan, Ceușan Viorel și al altora care au făcut primii cerere pentru gospodăria colectivă, toți întovărășiții au hotărît să treacă la gospodăria colectivă. Astfel, începutul anului 1961 a găsit întreg satul colectivizat. Cele 221 de familii și-au strîns laolaltă 709 hectare, din care 537 ha arabil, 56 de vaci, 56 de oi, 108 pluguri, 98 grape, căruțe și animale de muncă.

Ca președinte al gospodăriei colective care a primit numele „Veac Nou" a fost ales tovarășul Chiorean Zaharia.

IOAN GOREA
corespondent

Faptele i-au convins

Numeroși țărani muncitori cu gospodărie individuală din satele regiunii Bacău (ca de exemplu, Hîrtop, Bălușești, Itrinești, Mărgineni și Hîrtești), au format de curînd noi gospodării colective.

Aceștia s-au convins, vizitînd gospodăria colectivă din comuna Dochia, că recoltele obținute la hectar sînt cu mult mai mari ca ale lor. De asemenea, ei au văzut că membrii gospodăriei colective din Dochia au construit cu resurse locale grajduri, cotețe pentru păsări, îngrășătorii pentru porci, magazii, remize, ateliere, o uzină electrică etc.

De asemenea, cîteva zeci de colectiviști din Dochia și-au făcut în ultimii ani case noi.

Pe marginea sesiunii științifice a I. C. H. V.

Știința cît mai aproape de nevoile producției

Zilele trecute s-au încheiat lucrările sesiunii științifice a I.C.H.V. La această sesiune au participat pe lîngă cercetători din centrala Institutului și stațiunile sale experimentale, președinți de gospodării colective, precum și ingineri și tehnicieni din unele gospodării de stat care au prezentat referate.

Referatele prezentate la sesiune și discuțiile purtate pe marginea acestora au scos în evidență faptul că cercetătorii Institutului urmăresc prin studii și experiențe complexe să dea răspunsuri precise unui număr cît mai mare de probleme ridicate de producție și să contribuie astfel la realizarea sarcinilor trasate sectorului horti-viticol de cel de al III-lea Congres al P.M.R.

In legumicultură, de pildă, au fost obținute rezultate valoroase privind sporirea producției pe unitatea de suprafață la legumele cultivate în sere, protejarea plantelor în cîmp cu peliculă de polietilenă, stabilirea măsurilor pentru sporirea cantitativă și calitativă a producției și altele. Au fost de asemenea prezentate

(Continuare în pag. 3-a)

Spre noi și importante succese în agricultură

Ing. MIRCEA ROMAȘ
directorul Direcției planificării și organizării muncii din Ministerul Agriculturii

În întreaga țară se desfășoară pregătirile pentru alegerile de deputați în Marea Adunare Națională și în sfaturile populare. Împreună cu întregul popor muncitor, oamenii muncii din agricultură se pregătesc de ziua alegerilor făcînd bilanțul marilor realizări dobîndite prin traducerea în viață a sarcinilor puse de partid cu privire la dezvoltarea în ritm intens a agriculturii noastre și însuflețiți de mărețele perspective deschise de Directivele Congresului al III-lea al P.M.R.

Sub conducerea partidului și cu sprijinul frățesc al clasei muncitoare, în agricultură — ca în toate sectoarele economiei naționale, s-au obținut, în anii regimului democrat-popular, succese remarcabile. Azi, în toate satele țării noastre freamătă o viață nouă. Se înfrumusețează comunele, se îmbunătățește în mod continuu nivelul de trai al maselor țărănimii muncitoare. Acolo unde pînă nu de mult domneau exploatarea nemiloasă a moșierilor și chiaburilor, sărăcia și întunericul, pătrund tot mai larg bunăstarea, cultura și civilizația.

Ceea ce a schimbat și schimbă mereu în bine înfățișarea așezărilor și viața oamenilor de la sate, este gospodăria agricolă colectivă. Muncind în gospodăria agricolă colectivă, țăranii muncitori au posibilitatea să folosească din plin pe ogoarele înfrățite cuceririle tehnicii și ale științei. Ei pot să smulgă pămîntului recolte bogate, să crească animale de soi și să dezvolte și alte ramuri aducătoare de mari venituri, și pe această bază să-și făurească o viață din ce în ce mai îndestulată și luminoasă.

În aproape fiecare comună din țara noastră există exemple vii, convingătoare, despre viața nouă, îndestulată și civilizată pe care gospodăria colectivă o oferă țăranului muncitor. Succesele mari obținute de gospodăriile colective pe calea dezvoltării lor multilaterale și ca urmare a creșterii nivelului de trai al colectiviștilor, au convins și conving mase tot mai largi de țărani muncitori să pășească pe calea agriculturii socialiste.

Sectorul socialist-cooperatist al agriculturii se află în plină dezvoltare. De la ultimele alegeri de deputați în Marea Adunare Națională, adică într-o perioadă de patru ani, suprafața agricolă a sectorului socialist-cooperatist a crescut cu peste 5.800.000 ha, gradul de cooperativizare fiind astăzi de 4,2 ori mai mare decît la începutul anului 1957. Numai în cursul anului 1960, numărul gospodăriilor colective a crescut cu peste 1.100 de unități, iar suprafața agricolă colectivizată cu aproape 1.600.000 ha. În țara noastră, încă de anul trecut, așa cum a apreciat Congresul al III-lea al partidului, cooperativizarea agriculturii era în linii generale înfăptuită.

Despre succesele tot mai mari pe care le obțin gospodăriile agricole colective pe tărîmul dezvoltării și întăririi lor, vorbește și faptul că în anul 1960, în condiții climatice nu dintre cele mai favorabile, ele au obținut, în comparație cu anul 1956, producții medii mai mari la hectar cu 430 kg la grîu, cu 740 kg la porumb boabe, cu 4.800 kg la sfecla de zahăr, cu circa 350 kg la floarea-soarelui. Prin folosirea mai judicioasă a ajutorului acordat de stat, prin credite și printr-o contribuție mai mare din fondurile proprii, gospodăriile agricole colective și-au sporit în anul 1960 efectivul de vaci proprietate obștească, cu circa 112.000 capete. A sporit, de asemenea, productivitatea pe cap de animal. Anul trecut, gospodăriile colective au ridicat circa 15.000 construcții productive, cu aproximativ 4.000 mai mult decît în anul 1959.

Ca urmare a creșterii producției agricole și a valorificării unor cantități sporite de produse vegetale și animale, contractate în condiții avantajoase cu statul, gospodăriile agricole colective și-au mărit averea obștească. Au crescut în același timp veniturile colectiviștilor. Multe gospodării colective cum sînt cele din Dragoș-Vodă, Ceacu, regiunea București, Braniște, Cîrna, regiunea Oltenia, Mădăraș, regiunea Crișana, Cenei, Iecea Mare, Beregsăul Mic, regiunea Banat, au dat avansuri bănești de cîte 10—20 lei la ziua-muncă.

Întărirea economico-organizatorică și dezvoltarea multilaterală a gospodăriilor colective, consolidarea și lărgirea relațiilor de producție socialiste la sate, deschid posibilități tot mai mari pentru un avînt continuu al forțelor de producție în agricultura noastră.

An de an, ca urmare a sprijinului primit prin dotarea lor cu tractoare și mașini agricole, cu construcții, îngrășăminte chimice, asigurarea cu cadre capabile etc., s-a îmbunătățit activitatea economico-organizatorică a gospodăriilor agricole de stat. Suprafața arabilă a acestor unități a crescut, în comparație cu începutul anului 1957, cu 578.000 ha, adică cu 76 la sută, iar numărul tractoarelor fizice cu care sînt înzestrate, la mai mult decît dublu, plus alte felurite mașini necesare extinderii mecanizării în agricultură.

În 1960, G.A.S.-urile au realizat la grîu și porumb-boabe producții medii la ha de circa două ori mai mari decît în 1956. Datorită creșterii capacității de producție și eforturilor depuse de lucrătorii din gospodăriile de stat, acestea au reușit să mărească continuu contribuția lor la fondul central de produse agricole. În anul 1960, ele au livrat statului de 4,8 ori mai multe cereale decît în 1956, de 4 ori mai mult lapte de vacă și de 5,5 ori mai multă carne decît cantitățile livrate în anul 1956.

(Continuare în pag. 4-a)

Vești de la G.A.S. Dagîța

Muncitorii de la gospodăria de stat Dagîța, raionul Negrești, regiunea Iași, se pregătesc temeinic pentru campania agricolă de primăvară.

În primul rînd trebuie arătat că în toamna trecută, s-au făcut arături adînci pe toată suprafața destinată culturilor de primăvară, pe care pînă în prezent muncitorii au transportat peste 533 tone gunoi de grajd. În livada gospodăriei de la secția Pîncești s-a executat prima stropire a pomilor pe o suprafață de 162 hectare. Recent, mecanizatorii au terminat de reparat 9 tractoare, 6 semănători, 17 pluguri, 10 grape stelate, 5 polidiscuri, 5 cultivatoare, 4 sape rotative etc.

O atenție deosebită în aceste zile se acordă și învățămîntului agrozootehnic de masă. Toți mecanizatorii din sectoarele mecanic, vegetal și zootehnic, frecventează cursurile cu regularitate, străduindu-se să-și însușească cunoștințele predate de către lectorii Vasile Mihăilă, directorul gospodăriei, și inginerii Gh. Bejenaru și Valentin Tau.

IOAN TRIFAN
corespondent

Pentru buna desfăşurare a învăţămîntului agrozootehnic de masă

O comparaţie grăitoare

Colectiviştii din Frasinu înscrişi la cercul agrotehnic se strîng în fiecare miercuri seara la colţul roşu al gospodăriei agricole colective. Sala în care se ţin lecţiile este de fiecare dată plină. Interesul colectiviştilor pentru această formă de însuşire a agrotehnicii înaintate mi-a fost relatat, în puţine cuvinte, de către unul dintre cei mai sîrguincioşi cursanţi.

— Anul trecut — povesteşte cu îndreptăţită satisfacţie colectivistul Pena Stan — am avut un lot demonstrativ cultivat cu porumb. Cele 10 hectare ale lotului, le-am lucrat noi, „cursanţii", aşa cum am învăţat din lecţiile predate de inginerul I. Gangearov. Arătura de toamnă — adîncă de 28-30 cm — am îngrăşat-o cu cîte 10 care de gunoi de grajd la hectar. Am semănat cu maşina, în rînduri drepte ca să putem prăşi mecanic. În sfîrşit, am prăşit de 4 ori, am făcut şi polenizarea suplimentară. Rodul bogat ne-a răsplătit strădania şi în acelaşi timp ne-a dovedit foloasele aplicării agrotehnicii avansate. Am cules cîte 4.000 kg. porumb la ha, adică aproape dublul recoltei din comună.

Acum comuna Frasinu este în întregime colectivizată. În planul de producţie colectiviştii au prevăzut recolte mai mari decît cele realizate anul trecut. Obţinerea producţiilor planificate, aplicarea pe toată suprafaţa gospodăriei a metodelor introduse experimental în anul precedent necesită ridicarea calificării profesionale a colectiviştilor. Învăţămîntul de masă contribuie în mod substanţial la aceasta. Numărul celor înscrişi la cercul agrotehnic a crescut, lecţiile strîns legate de preocuparea colectiviştilor de a spori rodnicia ogoarelor se ţin cu regularitate. Aceasta se datoreşte neîndoielnic şi inginerului gospodăriei care se străduieşte să ridice la un nivel mai înalt activitatea cercului agrotehnic. Respectînd întrutotul programul stabilit, el predă lecţiile la timp şi le însoţeşte de obicei cu demonstraţii practice, sau cu un bogat material didactic.

★

La numai cîţiva kilometri de Frasin se află gospodăria colectivă din Frăteşti, una dintre unităţile care în anul 1960 au păşit în rîndul celor milionare. Şi aici, colectiviştii s-au convins din proprie experienţă de însemnătatea cunoaşterii şi aplicării regulilor agrotehnice avansate. Dovezi au avut o mulţime şi în anul trecut. Destul să arătăm bunăoară că pe terenul îngrăşat cu gunoi de grajd au obţinut la sfecla de zahăr un spor de recoltă de 8.000 kg la ha (faţă de recolta de pe terenul neîngrăşat).

Pentru a dobîndi noi cunoştinţe agrotehnice, 25 de colectivişti s-au înscris în acest an la cercul agrozootehnic. Vădind interes pentru această formă de învăţămînt, la unele lecţii au participat şi colectivişti neînscrişi. Faptul dovedeşte că la Frăteşti n-au fost atraşi în învăţămîntul agrozootehnic de masă toţi colectiviştii care vor să urmeze acest curs. În desfăşurarea învăţămîntului există însă şi alte lipsuri, de care se face vinovat, în primul rînd, tehnicianul agronom al gospodăriei, tov. I. Neagu. Cîteva constatări sînt sugestive. Potrivit planului pe care l-a întocmit în preajma începerii învăţămîntului agrozootehnic de masă, prima lecţie — despre lucrările de bază ale solului — urma să fie predată la 3 decembrie. Se apropia ziua stabilită, dar lecţia nu era pregătită. Atunci, tov. Neagu, căutînd să „acopere" nerespectarea termenului stabilit iniţial, a întocmit un grafic în care lecţia întîia a fost programată pentru 12 decembrie. Nerespectînd însă nici planul iniţial şi nici graficul ulterior, tov. Neagu a „predat" prima lecţie abia la 15 decembrie (a citit o conferinţă venită de la raion despre organizarea muncii în locul lecţiei planificate).

În continuare responsabilul cercului agrozootehnic de la G.A.C. Frăteşti, a procedat în mod asemănător. Avea, de pildă, în planul tematic o lecţie despre plantarea pomilor (alegerea temei este cît se poate de nimerită dacă ţinem seama că membrii gospodăriei colective din Frăteşti au început în toamna trecută să planteze o livadă de 5 ha). În planul iniţial era programată lecţia pentru 10 decembrie, iar în grafic — pentru 19 decembrie. Autorul acestor planuri şi grafice mereu nerespectate, a predat o lecţie pe 25 decembrie dar nu despre plantarea pomilor, ci despre îngrăşăminte. Iar de la 25 decembrie încoace, probabil nereuşind să se hotărască asupra planului sau asupra graficului (care se bat cap în cap) n-a mai predat nici una dintre lecţiile programate.

Din cele relatate se desprinde cu limpezime concluzia că buna desfăşurare a învăţămîntului agrozootehnic de masă depinde în mare măsură de felul cum inginerii şi tehnicienii agricoli îşi îndeplinesc îndatoririle ce le revin în această privinţă. Este de prisos să mai insistăm asupra consecinţelor negative pe care le pot avea atitudini ca cele ale tehnicianului agronom de la gospodăria colectivă din Frăteşti.

ION CERNEA
redactor la ziarul „Lupta Noastră",
Giurgiu

Pînă acum rezultatele sînt bune

O dată cu colectivizarea întregii comune, consiliul de conducere al colectivei a privit cu mai multă seriozitate organizarea învăţămîntului în cadrul gospodăriei în anul 1960—1961 reuşind astfel să recruteze un număr mare de cursanţi. Astfel, în această iarnă la noi în colectivă s-au organizat 5 cercuri din care: unul agrotehnic, cu brigadierii şi şefii de echipe, altul cu fruntaşii în cultura mare şi conducătorii de atelaje, un cerc viticol cu cei mai buni viticultori, precum şi un cerc cu crescătorii şi îngrijitorii de animale. De asemenea, a mai fost organizat şi un cerc cu femeile, în care au fost cuprinse crescătoarele de păsări de la colectivă şi alte femei fruntaşe, din comună, în creşterea viermilor de mătase. În prezent, cercurile arătate sînt frecventate de fiecare dată de cel puţin 300—360 de cursanţi.

Pentru buna organizare şi desfăşurare a cercurilor, cei 5 lectori au fost instruiţi la raion. Împreună cu cursanţii ei au stabilit tematica lecţiilor şi au ales ca zi de ţinere a cursurilor, ziua de joi. Cele 16 lecţii planificate se vor preda pînă la 1 aprilie în fiecare cerc. Pînă acum s-au predat 5 lecţii. Pentru ca cursanţii să înţeleagă mai bine lecţiile care se predau, consiliul de conducere a organizat o expoziţie agricolă pe comună, cu tot felul de plante şi seminţe unde se fac şi unele demonstraţii practice. De asemenea, cercurile sînt înzestrate cu un aparat de proiecţie, cu un număr de 67 de diafilme. Tot în vederea bunei funcţionări a celor 5 cercuri agrozootehnice, comitetul executiv al sfatului popular comunal a pus la dispoziţia cursanţilor localuri bine încălzite şi luminate.

Mult interes depun la predarea lecţiilor lectorii Eftimie Cruşoveanu, Ştefan Văncica etc. Pentru participarea cu regularitate la cursuri se evidenţiază colectiviştii Petru Vasile, Turlan Marin, Nucu Vergică, Marin Mihail, Sănărău Ştefan şi alţii.

O altă măsură bună care a fost luată de conducerea colectivei, venită în sprijinul învăţămîntului agrozootehnic de masă, este şi aceea că la terminarea cursurilor se vor organiza vizite cu cursanţii la Staţiunea experimentală Studina şi la cele mai bune gospodării colective din raion.

Considerăm că în acest fel, învăţămîntul agrozootehnic de masă de la colectiva noastră va contribui la ridicarea nivelului profesional al colectiviştilor în vederea obţinerii unor succese tot mai mari în producţie.

DUMITRU CUMPĂNAŞU
maistru agronom,
G.A.C. „Dezrobirea"
comuna Ştefan cel Mare,
raionul Corabia

SNOAVE... din Lilieci

La gospodăria colectivă „7 Noiembrie" din comuna Lilieci, raionul Urziceni, l-am găsit în după amiaza aceea numai pe casierul Hirizescu Mihail.

— Dar vă pot da şi eu unele indicaţii — îmi spune el foarte amabil. Că tot aţi venit... Gospodăria noastră are 60 de vaci, 130 de oi...

— Şi bineînţeles... bibliotecă? îl întrerup eu încurajator.

— Păi.. asta nu prea avem! zice el cam stînjenit. Adică ceva cărţi avem noi, dar o bibliotecă...

— Cîte familii aveţi în gospodărie?

— Foarte fix 310.

— Şi cîte volume?

— Foarte fix... 12.

— Şi unde ţineţi cărţile? îl întreb.

— Aici, la casierie. Colo, în caseta de fier.

— Aveţi şi ceva noutăţi?

— Cum să nu! zice el foarte amabil.

Deschide caseta de fier şi scoate la iveală „ultima noutate": basmele lui Ispirescu.

— Mai aveţi şi alte noutăţi?

— Cum să nu! face el tot atît de amabil.

Şi-mi arată altă „noutate": snoave populare.

— Fac şi eu ce pot! se scuză tovarăşul Hirizescu: contabil şi bibliotecar...

— Aveţi dreptate! zic. Şi ce vă faceţi cînd colectiviştii vor să citească vreo broşură de agrotehnică? Aveţi aşa ceva?

— Cum să nu! Trebuie să fie!

Şi scoate volumul... „Fram, ursul polar".

— Îmi pare rău, zice contabilul, că n-aţi avut ocazia să cunoaşteţi şi pe tov. din consiliul de conducere al gospodăriei noastre. Să ştiţi că de fapt sînt nişte oameni foarte simpatici.

— Cred. Dar cred c-ar fi şi mai simpatici dacă cu fondurile pe care gospodăria le are prevăzute pentru cheltuieli culturale, ar forma o bibliotecă măcar cu volume de strictă specialitate. Că, dacă basmele şi snoavele mai pot fi luate, cu oarecare bunăvoinţă, drept „ultimele noutăţi" — mă-ndoiesc că simpaticul urs polar ar avea vreo legătură cu... agrotehnica!

VIOREL FRUNZESCU

Ce să citim:

Ştefan Bănulescu: „DRUM ÎN CÎMPIE"

Reporter harnic, preocupat să descopere şi să transmită poezia noului, Ştefan Bănulescu, se afirmă în volumul său de debut „Drum în cîmpie" ca un cronicar al actualităţii.

Îl interesează bogăţia de aspecte din realitatea noastră: pătrunderea şi răspîndirea civilizaţiei socialiste în viaţa satului, înfăţişarea nouă, modernă a oraşelor patriei, industrializarea şi colectivizarea, ridicarea la cultură a maselor etc.

Notaţia sa e de obicei sobră, lipsită de excese lirice. Ea serveşte, fără artificii, evidenţierii sensului pe care îl îmbracă toate realizările prezentului socialist. În „Drum în cîmpie" reporterul e impresionat de o serie de fapte ce se organizează în jurul ideii de belşug material şi spiritual caracteristic existenţei de azi a ţăranilor colectivişti. Baie comunală, case noi, frumoase şi încăpătoare, lumină electrică şi cămin cultural elegant — iată ce descoperă reporterul în fostul cătun prăfuit ieri, pierdut în imensitatea Bărăganului.

Reportajul „De la schela etajului 16" este o odă a construcţiilor ce schimbă faţa de azi a Bucureştiului. Cocoţat pe o pasarelă, la mare altitudine, asistînd la finisarea unui bloc, autorul exprimă bucuria de a vedea marele oraş trezit la o tinereţe fără bătrîneţe de abia azi, în anii puterii populare.

Într-un alt reportaj reuşit el evocă satul care l-a inspirat pe Liviu Rebreanu — să scrie celebrul său roman „Ion".

Este de astă dată vorba de o anchetă cu caracter monografic care urmăreşte obiceiurile locului, temperamentul oamenilor, tradiţii, datini şi mai cu seamă destine, văzute într-un fel de evoluţie, întoarsă, de la ceea ce sînt acum la ceea ce au fost în urmă cu decenii, pe vremea cînd serveau drept modele marelui prozator pentru plăsmuirea tabloului său realist despre „drama pămîntului".

Ştefan Bănulescu scrie cu egal interes despre viaţa în deltă sau despre activitatea unei fabrici de jucării, despre activişti culturali sau despre seceriş.

E un observator atent, însufleţit de dragoste adîncă faţă de procesul înnoirilor pe care le trăim. Cu o participare mai vie în dialoguri şi cu un accent mai personal în descrieri, Ştefan Bănulescu ar putea ocoli pe viitor unele momente de monotonie.

H. Z.

ÎN NOUL CONTRACT COLECTIV

Prevederi şi mai mobilizatoare

Nu cu prea mulţi ani în urmă S.M.T. Buda era deseori socotită ca una din unităţile codaşe din regiunea Ploeşti. Pe atunci, planurile de producţie pe campanii nu erau îndeplinite cu regularitate, disciplina muncii lăsa de dorit, condiţiile de muncă şi de trai erau departe de a fi din cele mai bune.

În 1960 îndeosebi, însă, aici s-a făcut o mare cotitură, lipsuri ca cele arătate mai sus fiind înlăturate cu hotărîre. Merită să subliniem, de exemplu, că planul anual de producţie a fost anul trecut cu mult depăşit (realizîndu-se în loc de 29.199 hantri peste 30.100 hantri), iar preţul de cost al hantrului fiind redus la 78 de lei, faţă de 107 lei cît fusese planificat.

— Una din explicaţiile succeselor noastre, mi-a spus tov. Enescu C-tin, strungar şi preşedinte al comitetului sindicatului, constă în faptul că acum, factorii de răspundere din staţiune acordă atenţia cuvenită îndeplinirii prevederilor contractului colectiv, care a devenit una dintre cele mai mobilizatoare pîrghii ce ne ajută în realizarea şi depăşirea sarcinilor.

Preşedintele comitetului sindicatului, într-adevăr, nu rostea simple cuvinte de laudă. Numeroşi mecanizatori cu care am stat de vorbă au confirmat că în 1960, de pildă, conducerea staţiunii şi comitetul sindicatului au supus analizei muncitorilor, în mai multe rînduri, stadiul îndeplinirii prevederilor contractului colectiv. În acest fel, mecanizatorii au putut să-şi spună deschis cuvîntul cu privire la modul cum se urmăreşte traducerea în viaţă a angajamentelor din contractul colectiv şi să tragă la răspundere atît conducerea S.M.T.-ului cît şi comitetul sindicatului, în caz de neîndeplinire a vreunor prevederi importante.

Trebuie arătat însă că în 1960, în general, angajamentele au fost îndeplinite potrivit termenelor stabilite.

Despre modul cum s-a muncit în 1960 pentru îndeplinirea planului de producţie — aşa cum s-a prevăzut în o serie de angajamente ale vechiului contract colectiv — vorbeşte limpede bilanţul încheiat la sfîrşitul anului trecut.

Merită a fi subliniată însă şi grija conducerii staţiunii pentru crearea unor tot mai bune condiţii de muncă şi de trai, concretizată în realizări cum sînt: construirea unei rampe pentru spălarea tractoarelor, amenajarea unei remize pentru repararea maşinilor agricole, amenajarea unui bun depozit de carburanţi şi a unei magazii pentru piese şi materiale, construirea unei locuinţe cu 2 apartamente pentru muncitori familişti, a unui dormitor pentru femei etc.

Comitetul sindicatului şi conducerea staţiunii s-au îngrijit ca proiectul noului contract colectiv pe 1961 să fie şi mai cuprinzător, prevederile lui să fie şi mai mobilizatoare.

Cum anume s-a procedat în acest scop?

În ultima decadă a lunii decembrie 1960, în cadrul grupelor sindicale s-a luat temeinic în discuţie această problemă, mecanizatorii fiind chemaţi să facă propuneri cît mai utile, în vederea elaborării proiectului.

Propunerile grupelor au fost centralizate iar în zilele de 26 şi 27 decembrie preşedintele comitetului sindicatului şi alţi doi membri, împreună cu delegaţii conducerii staţiunii au trecut la definitivarea proiectului noului contract colectiv. La această şedinţă au fost invitaţi să participe şi comuniştii Manolache Ion şi Stoica Dumitru, şefi de brigadă şi în acelaşi timp organizatori de grupă sindicală. De asemenea, au luat parte la elaborarea proiectului şi şeful de atelier şi contabilul şef al staţiunii.

Am văzut proiectul noului contract colectiv afişat în mai multe locuri foarte frecventate din S.M.T., ca de exemplu, la atelierul mecanic şi la cantină.

Fireşte, ţinîndu-se seama de dotarea cu noi tractoare şi maşini agricole, de ridicarea gradului de calificare al mecanizatorilor şi creşterii sectorului socialist în raza de activitate a staţiunii, noile cifre de plan prevăzute sînt mai mari ca cele din 1960 (mecanizatorii luîndu-şi angajamentul să depăşească planul de producţie cu cel puţin 5.000 de hantri şi să mărească productivitatea muncii cu 6 la sută). De asemenea, mecanizatorii îşi iau angajamentul să reducă preţul de cost al hantrului cu cel puţin 3 lei.

Atrag atenţia în mod deosebit o serie de prevederi menite a îmbunătăţi în şi mai mare măsură condiţiile de muncă şi de trai. De exemplu, se prevăd: refacerea instalaţiei electrice externe şi interne, reparaţia capitală a clădirii administrative, reparaţia capitală a cantinei, întreţinerea în cele mai bune condiţii a grădinii de zarzavat şi livada de pe 6 ha a cantinei, executarea instalaţiei de gaze la sobe, repararea acoperişului vagoanelor de cîmp ale brigăzilor, construirea unei remorci pentru transportul mecanizatorilor care nu locuiesc în staţiune etc.

Merită să fie subliniată şi grija care se acordă prin noul contract colectiv reorganizării comisiei de inovaţii (între altele se prevede punerea în funcţie a cuptorului de forje cu gaze, inovaţie realizată în S.M.T. care, în mod nejust, a fost abandonată în 1960).

Dar angajamentele comitetului sindicatului? Iată cîteva dintre ele menite a contribui la îmbunătăţirea continuă a activităţii culturale în staţiune: procurarea a 300 volume literare şi ştiinţifice, a 30 de discuri de patefon, organizarea a 5 recenzii, organizarea vizionării în comun a 10 filme, 2 excursii etc.

Prevederi importante sînt prevăzute şi pentru îmbunătăţirea activităţii de cultură fizică şi sport, amenajarea noului teren de fotbal şi a terenului de volei, procurarea de nou echipament etc.

Bine ar fi fost dacă în noul contract colectiv ar fi fost prezentă şi problema punerii în funcţie a băii din staţiune, care n-a fost rezolvată nici în 1960.

ION DRINCU

Pentru FONDUL CENTRAL al statului

Hotărîrea întovărăşiţilor

Membrii întovărăşirilor agricole din comunele Smeeni raionul Buzău, ca de exemplu, întovărăşirea agricolă „Al II-lea Congres al P.M.R." din satul Sălcioara, „7 Noiembrie" din satul Moisica şi cea din satul Băloaia, au hotărît — în cadrul adunărilor generale ţinute zilele trecute pentru aprobarea planului de producţie pe anul 1961, să încheie contracte cu statul pentru cantităţi sporite de produse agricole, în comparaţie cu anul 1960.

Astfel, întovărăşirile agricole din Smeeni, potrivit contractelor încheiate, vor livra statului în acest an, 256.000 kg. grîu, 610.000 kg. porumb, 185.000 kg. floarea-soarelui, 48.600 kg fasole şi 5.000 kg orz.

Primii întovărăşiţi care au semnat contracte pe anul 1961 au fost tov. Cristescu E. Constantin, candidat de partid, Milea Nicolae şi Radu S. Nicolae.

C. BERESCU
corespondent

Contracte pentru vînzarea animalelor

Cunoscînd avantajele pe care le oferă statul prin contractarea diferitelor produse alimentare, numeroşi ţărani muncitori din comuna Severineşti, raionul Tr. Severin, au încheiat de curînd contracte pentru a preda statului vite bine îngrăşate.

În primele 15 zile ale lunii ianuarie, 40 de ţărani muncitori din comună au încheiat cu statul contracte pentru un număr de 60 de animale, dintre care 30 boi, 20 viţei, 5 mînzaţi, 5 porci.

Printre primii producători care au încheiat contracte au fost D-tru Lăduru, Vasile Nicolcea şi Nicolae Stelescu.

Alţi ţărani muncitori au contractat cu statul o importantă cantitate de lînă. Printre aceştia sînt D-tru Frimu, Ion Ioviţoiu şi alţii.

O atenţie deosebită acordă contractărilor agentul colector Bolu C-tin.

GH. BORONTEA
corespondent

Inovatorii

Pe scurt am putea enunţa astfel: în anul 1960 au fost propuse 7 inovaţii. Au fost aplicate în producţie şapte. Economii antecalculate: cîteva zeci de mii de lei. Alte patru inovaţii înregistrate în 1959 au fost rezolvate în 1960.

Nu m-aş fi gîndit niciodată că la S.M.T. Ţăndărei există un nucleu atît de activ de inovatori. De fapt, cifrele de mai sus, redate sumar, nu spun totul. Activitatea de inovaţii se desfăşoară în această staţiune de ani de zile, cu continuitate, cu pasiune.

Electricianul Popoiu Gheorghe are o serie de inovaţii aplicate şi chiar generalizate. Electrificarea podului rulant din atelier sau teletahometrul sînt doar două din inovaţiile sale care au depăşit porţile staţiunii fiind aplicate şi în alte semeteuri. În 1960 a realizat un aparat termoelectric pentru încălzit pistoane şi un dispozitiv electric pentru vulcanizat camere. Amîndouă aduc economii antecalculate de circa 20.500 lei.

— Acum la ce lucrezi? l-am întrebat curios.

— Fac un teletahometru pentru S.M.T. Jegălia. Mi-a fost comandat.

— Dar alte proiecte noi?

— Să fiu sincer, toate sînt în faza de proiect.

Fiindcă discuţia o purtăm în atelierul pentru pompele de injecţie, mecanicul Miron Danciu are prilejul să-l completeze.

— Ne-am gîndit totuşi să facem ceva: un aparat termoelectric pentru topirea materialului cald.

— Cred că nu merge cu aer cald, işi spune părerea electricianul Popoiu. Poate un cuptor, cu o tavă...

Ideea inovaţiei nu s-a cristalizat. E limpede. Inginerul mecanic Burlacu Gheorghe care mă întovărăşeşte prin atelier le sugerează:

— În orice caz va trebui să fie termoelectrică pentru ca în interiorul piesei să nu aibă loc alte transformări.

— Mai sigur ar fi poate să vă spun că voi căuta să realizez un dispozitiv pentru recondiţionarea generatoarelor de la tractoare, adaugă cu un ton blajin, tovarăşul Popoiu. Trebuie să mă mai documentez la cabinetul tehnic, să mai citesc ceva lucrări de specialitate.

Comunistul Miron Danciu a realizat anul trecut, împreună cu mecanicul Frîncu Vasile, înlocuirea furtunului de la ridicătorul hidraulic la tractorul UTOS cu conducte de alamă. E firesc să-l întrebăm deci, la ce inovaţii se gîndeşte acum.

— Mi-am propus să realizez un dispozitiv pentru recondiţionarea duzelor.

— De fapt, adăugă inginerul Burlacu, tovarăşul Danciu a mai realizat, de acum, un dispozitiv care adaptat la plugul pentru desfundat distribuie îngrăşăminte pe brazdă. Rezultatele lui bune ne-au mulţumit atît pe noi cît şi pe inginerii agronomi de la gospodăriile colective unde am făcut astfel de lucrări.

Strungarul Răduţă Gheorghe a realizat anul trecut împreună cu mecanicul Cioară Ghiţă recondiţionarea axului oscilant al combinei de recoltat cereale. Tot împreună ei au realizat un dispozitiv pentru strunjirea osiilor de plug tractat. Prin acest dispozitiv osiile işi măresc chiar rezistenţa, iar staţiunea a făcut economii numai într-o iarnă de 20.000 lei.

— Din păcate, îmi spune tov. Răduţă, deci am trimis inovaţia la serviciul regional S.M.T., pe atunci ne aparţineam de regiunea Bucureşti, nu am primit nimic de el.

Despre o întîmplare... să-i zicem „curioasă" mi-a vorbit şi tovarăşul Popoiu. Vara trecută, trecînd cu treburi prin Ciulniţa s-a gîndit să meargă şi la S.M.T. Ciulniţa, să vadă dacă s-a aplicat aici inovaţia sa, podul rulant electrificat, şi, în general, să vorbească cu inovatorii din staţiune, să vadă dacă unele din inovaţiile lor nu pot fi generalizate şi la S.M.T. Ţăndărei. Inginerul mecanic şef şi şeful de atelier nu au fost însă de acord să-i arate vizitatorului, nimic, ci au căutat să-l expedieze cît mai repede din atelier.

Am categorisit această întîmplare ca fiind... curioasă. Substratul ei este însă mai adînc şi vrea parcă să arate ceva despre nivelul de conştiinţă al unor tovarăşi cu munci de răspundere în această staţiune.

★

În unităţile noastre agricole avem astăzi mii de inovatori. Sînt oameni cu iniţiativă, purtători ai unei atitudini noi faţă de muncă, creatori entuziaşti, oameni dîrzi. Sînt oameni însufleţiţi de o puternică conştiinţă socialistă, care în condiţiile socialismului îşi valorifică din plin personalitatea.

Inovatorii de la S.M.T. Ţăndărei, minunaţi în pasiunea şi modestia lor, fac parte cu cinste din rîndul acestora.

CARNET DE REPORTER

LUCIAN CURSARU

La centrul de radioficare al raionului Videle, regiunea Bucureşti, se transmit zilnic cele mai frumoase emisiuni ale staţiilor noastre de radio ca şi o emisiune locală. În fotografie: Gheorghe Gheorghe, şeful centrului de radioficare, citind buletinul de ştiri din cadrul emisiunii locale.

Sfatul zootehnistului

Cum putem spori producţia de ouă în timpul iernii

În timpul iernii, întreţinerea păsărilor trebuie făcută în aşa fel încît frigul, zilele scurte şi lipsa de furaje verzi să influenţeze cît mai puţin scăderea producţiei de ouă.

Prima condiţie care trebuie realizată într-o crescătorie de păsări, este asigurarea unor adăposturi calde, uscate, bine aerisite, luminoase şi curate. Din practică se ştie că temperatura aerului din adăpost are o mare influenţă asupra producţiei şi stării de întreţinere a păsărilor. În adăposturile prea reci, păsările consumă mai multă hrană şi ouă din ce în ce mai puţin. De regulă, se recomandă ca temperatura din adăpost să fie cuprinsă între 2—6° C. Apa din adăposturi nu trebuie să îngheţe. Temperatura din adăpost este strîns legată de umezeala aerului. Cînd acesta este prea umed sau prea uscat, păsările se îmbolnăvesc, iar producţia de ouă scade.

Prin respiraţia păsărilor şi descompunerea gunoiului se formează numeroase gaze vătămătoare (bioxid de carbon, amoniac, hidrogen sulfurat şi altele). Aerul stricat face ca păsările să se îmbolnăvească şi să nu mai ouă. De aceea, este nevoie ca în orice crescătorie adăposturile să fie permanent bine aerisite. O bună aerisire se face prin ferestre speciale, acoperite cu pînză de sac, iar în zilele însorite şi nu prea geroase, prin deschiderea ferestrelor.

Pentru a avea aer cald, potrivit de umed şi curat, în adăpost nu trebuie ţinute prea multe păsări. De regulă, pe fiecare metru pătrat de pardoseală, inclusiv cea de sub stinghiile de dormit, trebuie să fie în medie cîte 3 găini din rasa Leghorn sau găini comune şi 2,5 găini din rasa Rhode Island. Atunci cînd condiţiile de întreţinere din crescătorie sînt foarte bune, densitatea pe metru pătrat poate fi mărită pînă la 5 păsări.

Aşternutul are o mare importanţă pentru menţinerea în adăpost a căldurii şi umidităţii potrivite. În plus, el absoarbe şi unele gaze vătămătoare, contribuind într-o oarecare măsură la păstrarea aerului curat. Pentru aşternut, se folosesc paie bine uscate, de preferinţă tocate la lungimea de 10—12 cm. care se aşează pe pardoseala într-un strat gros de 10—11 cm. Paiele sînt întoarse zilnic, cu grijă, ca să nu se ridice praf. ele putîndu-se menţine în adăpost timp de 7—10 zile.

Un alt factor care influenţează producţia de ouă pe timpul iernii, este lumina. Adăposturile unde sînt ţinute găinile trebuie să fie luminoase, cu ferestre a căror suprafaţă să reprezinte 1/8—1/10 din suprafaţa pardoselei şi cu geamurile curate. Acolo unde sînt posibilităţi, este bine ca timpul pe care şi-l petrec păsările la lumină să fie prelungit cu ajutorul luminii electrice pînă la 12—13 ore pe zi.

Aplicînd cu pricepere luminatul artificial şi îmbinîndu-l corect cu o hrănire ceva mai abundentă decît în mod obişnuit, putem dubla producţia de ouă în lunile de iarnă. Lumina artificială însă, nu poate înlocui complet pe cea a soarelui. De aceea, este nevoie ca ori de cîte ori vremea este frumoasă, păsările să fie scoase iarna afară pe un loc anume pregătit, numit solar. Solarul este un loc lat de 2—3 metri, aşezat de-a lungul adăpostului. După ce se curăţă zăpada, aici se aşterne un strat de nisip şi pietriş, iar deasupra se pune un alt strat de paie gros de circa 5 cm. Pentru ca păsările să se mişte pe solar cît mai mult, în paie se împrăştie puţine grăunţe. În mod obişnuit, păsările pot fi ţinute afară, după vreme, pînă la 6 ore pe zi.

Pe lîngă întreţinerea corespunzătoare a găinilor, un rol important în sporirea producţiei de ouă iarna, îl are hrănirea corectă şi completă a păsărilor. Acestora trebuie să li se administreze zilnic furaje diferite ca, de pildă, grăunţe întregi pînă la 2/3 din raţie şi uruieli de porumb, orz, ovăz, tărîţe şi şroturi pînă la 1/3 din raţie. Din hrana lor nu trebuie să lipsească făina de carne, morcovii, sfecla, fînul de lucerna, orzul sau ovăzul încolţit şi sărurile minerale. Dimineaţa, de exemplu, se recomandă să se dea găinilor o treime din cantitatea de grăunţe întregi care se administrează zilnic, iar seara restul de 2/3. La prînz, se va da găinilor un amestec umed de uruieli care reprezintă 1/3 din valoarea nutritivă a raţiei zilnice. Cînd timpul e friguros, cantitatea de hrană se va mări pe seama grăunţelor întregi, tăinul dîndu-se în adăpost. În zilele frumoase de iarnă este bine ca hrana să se dea în solar. În hrănitoarele automate, păsările vor avea la dispoziţie, în permanenţă, un amestec uscat format din uruieli şi făină de carne, iar separat în jgheaburi, nutreţuri minerale şi pietricele mărunte. Din loc în loc, la 25 cm. deasupra pardoselei, se atîrnă fîn şi sfeclă din care păsările ciugulesc după voie. În permanenţă în adăposturi trebuie să existe vase cu apă curată şi proaspătă.

Punînd în practică aceste indicaţii, îngrijitorii de păsări şi tehnicienii care lucrează în acest sector, vor putea obţine în lunile de iarnă producţii sporite de ouă.

Ing. VICTOR SEVERIN
asistent la Institutul Agronomic „Nicolae Bălcescu"-Bucureşti

Scrisori din gospodăriile colective

Nu numai cît, dar și cînd

Nu țin minte ca în comuna Dor Mărunt, raionul Lehliu, să fi fost vreo adunare generală a colectiviștilor care să fi stîrnit mai mult interes decît adunarea ținută recent cînd s-au dezbătut cifrele planului de producție pe 1961. Au participat toți colectiviștii și foarte mulți s-au înscris la cuvînt. In numele mai multor colectiviști, cu care se sfătuise în zilele anterioare adunării, Constantin Popa a propus ca, pînă la sfîrșitul lui 1961, sectorul zootehnic să ajungă la 349 de bovine din care 178 de vaci în lactație, 2.500 de oi, 250 de porci și peste 3.000 de păsări. Propunerea a fost acceptată. Declarîndu-se de acord cu propunerea, alți colectiviști au subliniat că în plan trebuie prevăzut nu numai cît va crește sectorul zootehnic, dar și cînd va crește. Analizînd posibilitățile de furajare și cazare pe care le are gospodăria, precum și fondurile bănești de care dispune, acești colectiviști au propus ca 300 de oi merinos și 60 juninci de rasă să fie cumpărate chiar în trimestrul întîi al anului. Ei au mai propus ca gospodăria să scoată pînă la sfîrșitul lui martie și prima serie de 300 de pui.

CONSTANTIN D. NICOLAE
corespondent

O prevedere bună

La 10 ianuarie, adunarea generală a membrilor gospodăriei agricole colective „Alexandru Ioan Cuza" din raionul Slobozia a dezbătut planul de producție pe 1961. Toți vorbitorii și apoi adunarea generală, în întregul ei, au fost de acord ca gospodăria să contracteze cantitățile de produse propuse de consiliul de conducere. In plus, vorbitorii au propus ca adunarea generală să voteze prevederea: „gospodăria va vinde statului toate produsele obținute peste plan".

Ca de obicei, comunistul Samusca Ștefan și-a luat angajamentul de a depăși la fiecare cultură planul de producție la ha cu 200 de kg.

Colectiviștii l-au aplaudat cu căldură fiindcă ei, știu că Samusca va îndeplini acest angajament cu succes, ca și în anii precedenți.

Gospodăria a contractat, între alte produse, 270 de tone de grîu, 450 de tone de porumb, 4 tone de orz, 5 tone de fasole, 320 de tone de floarea-soarelui. La aceste cantități se vor adăuga cele obținute peste plan de tovarășul Samusca și de ceilalți colectiviști.

SCUTELNICU ION
tehnician agronom

ADUNĂRI DE DĂRI DE SEAMĂ ÎN GOSPODĂRIILE COLECTIVE

O adunare generală și învățămintele ei

Membrii gospodăriei agricole colective Bărăganul din raionul Slobozia au realizat, în condițiile anului trecut, producții mulțumitoare atît la culturile de cîmp, cît și în sectorul zootehnic. Bunăoară, de pe suprafața de 527 ha. cultivată cu porumb, colectiviștii au obținut în medie cîte 2.370 de kg. la ha. Producții mari la ha. au fost obținute și la alte culturi, ca, de exemplu, la sfecla de zahăr, la porumbul pentru siloz, precum și la alte plante de nutreț. Printr-o mai bună îngrijire și hrănire a animalelor, colectiviștii care lucrează la fermele zootehnice au realizat în anul trecut cîte 1.800 litri lapte de fiecare vacă furajată, cîte 43 litri lapte și 2,1 kg. lînă de fiecare oaie și 14 purcei de fiecare scroafă.

Obținerea de producții sporite în sectoarele vegetal și zootehnic au dat posibilitate gospodăriei să contracteze cu statul cantități însemnate de produse, să repartizeze colectiviștilor la ziua-muncă venituri mari în natură și bani. Valoarea zilei-muncă a fost de 30 de lei.

De curînd colectiviștii au analizat și aprobat planul de producție pe 1961. Ei și-au propus, cu acest prilej, să obțină producții bune la ha. și pe cap de animal. Totuși se constată că recoltele fixate pentru 1961 (1.600 kg. grîu, 2.600 kg. porumb, 1.500 kg. floarea-soarelui la ha.) sînt mici față de posibilitățile pe care le are gospodăria colectivă și față de experiența în producție a colectiviștilor. Prin fertilizarea terenului, semănatul la vreme, cu semințe de mare productivitate și aplicarea întregului complex de reguli agrotehnice, colectiviștii vor putea obține producții mai mari decît cele stabilite în planul de producție. Discuțiile purtate pe marginea indicilor de plan pe anul 1961 au arătat că se pot obține producții mai mari la grîu, floarea soarelui precum și în legumicultură. Maria Troacă și alți colectiviști au cerut să se amenajeze în acest an o seră pentru a produce legume proaspete în tot timpul anului. Amenajarea serei va permite gospodăriei să producă și să valorifice în permanență legume timpurii, în condiții avantajoase, pe piața orașului Slobozia.

Potrivit planului de producție, aprobat de adunarea generală, gospodăria colectivă va trebui să aibă la sfîrșitul anului un număr de 217 taurine din care 72 vaci și juninci montate, 1.086 ovine, 129 porcine, 745 păsări și 155 cabaline. Socotim însă că nici acest capitol al planului de producție nu corespunde întrutotul posibilităților unității. Dr. I. Major, directorul stațiunii experimentale zootehnice Slobozia, a demonstrat de altfel colectiviștilor că prin înlocuirea cailor locali pe care îi are în prezent gospodăria cu cai semigrei de la stațiune, care dau un mare randament la muncile agricole, colectiviștii pot să reducă numărul cailor de muncă la jumătate. In schimbul lor gospodăria poate crește mai multe vaci de lapte, porci și păsări și valorifica în condiții avantajoase cantități mai mari de lapte, carne și ouă.

In loc să mărească numărul oilor cum de altfel se intenționează, este mai rentabil pentru colectiviști ca gospodăria să-și dezvolte fermele de vaci, porci și păsări. In loc de 72 vaci și juninci gestante și 745 păsări cît și-au propus în 1961, colectiviștii pot să crească mai multe vaci și mult mai multe păsări. Pentru aceasta, trebuie ridicate noi construcții: grajduri de vaci și puiernițe și o preocupare mai mare pentru școlarizarea îngrijitorilor de animale și a brigadierilor. Ar fi fost foarte bine ca la cercul agrozootehnic organizat în gospodărie să fi fost înscriși toți îngrijitorii de animale și nu numai 20 de cursanți cum s-a procedat.

Ținînd seama că gospodăria colectivă Bărăganul este și punct de îndrumare al stațiunii experimentale Slobozia, este necesar ca specialiștii stațiunii să vină mai des în mijlocul colectiviștilor și să-i sprijine pentru a aplica în producție cele mai noi metode de creștere a animalelor pentru obținerea de producții sporite și venituri mai mari decît cele prevăzute prin planul de producție care mai poate fi îmbunătățit.

TRAIAN BILBIIE

In mai puțin de un an

Un străin de sat care ar fi ascultat darea de seamă a gospodăriei colective din Bălănoaia, raionul Giurgiu, cu greu ar fi putut crede că unitatea nu a împlinit nici măcar un an. Cînd spun asta nu mă gîndesc numai la producțiile medii obținute la hectar de 25.000 de kg de sfeclă de zahăr, 3.000 de kg de porumb, 1.968 de kg de floarea-soarelui etc., la sutele de tone de produse contractate cu statul. Mă gîndesc în primul rînd la faptul că în 9 luni fondul de bază a crescut de la 20.000 — cît reprezenta valoarea bunurilor colectivizate — la 170.000 de lei la suta de ha. și la faptul că valoarea zilei-muncă a trecut de 35 de lei, depășind cu 5 lei prevederea din planul de producție.

Cum de a fost cu putință ca gospodăria colectivă să sporească într-atît fondul de bază și — în același timp scurt — să ofere membrilor ei venituri mari?

Colectiviștii știu că veniturile gospodăriei și deci și ale lor sînt direct proporționale cu mărimea fondului de bază. Așa se explică de ce l-au și acordat atîta importanță. În privința fondului de bază, accentul a fost pus pe formarea unui puternic sector zootehnic. Gospodăria s-a înființat la 27 martie 1960. De îndată ce animalele puteau fi întreținute pe pășune, gospodăria a cumpărat 35 de vaci, aproape 400 de oi, 20 de scroafe.

De la cumpărare și pînă la sfîrșitul anului, gospodăria a obținut în medie pe cap de animal, cîte 1.453 de litri de lapte de vacă, 57 de litri de lapte de oaie, 3,3 kg de lînă și 10,6 purcei. Produsele animale obținute au fost vîndute statului. Grajdurile pentru animale au fost construite cu materiale locale și muncă voluntară, cheltuielile bănești fiind reduse la maximum. Destul de mici au fost și cheltuielile pentru construirea pătulului, remizei și a magaziei în capacitate de 40 de tone.

Analizînd succesele obținute, darea de seamă și colectiviștii care au luat cuvîntul s-au oprit cu seriozitate asupra unor rezerve ce trebuie folosite în 1961. Faptul că la o zi-muncă s-au repartizat cîte 8 kg de porumb, 20 kg de furaje fibroase, 0,850 kg de ceapă, 0,250 kg zarzavaturi, 3 kg de cartofi, cantități ce depășesc nevoile de consum propriu, le-a arătat colectiviștilor că pot crește mult mai multe animale și pot vinde statului mai multe produse. Această constatare i-a determinat pe colectiviști să prevadă în planul de producție (l-au dezbătut în a doua parte a adunării generale) creșterea, între altele, a sectorului zootehnic cu încă 60 de vaci, 25 de scroafe, 1.000 de păsări. În afara acestora, fondul de bază va mai crește cu o serie de construcții zootehnice — între care și o mare îngrășătorie de porci — cu un garaj, atelier mecanic, 2 camioane etc. Se vor face și noi investiții în sol, întrucît colectiviștii vor extinde grădina de legume cultivate în sistem irigat pe 28 de hectare.

La mai puțin de un an de la înființare, gospodăria colectivă din Bălănoaia e o unitate puternică. La doi ani va fi și mai puternică, demonstrînd convingător că acolo unde oamenii sînt harnici și pricepuți, unde se îngrijesc de creșterea averii obștești, veniturile mari nu se lasă așteptate.

TR. BARBĂLATĂ
corespondent

Izvor de belșug și bunăstare

(Urmare din pag. 1)

lapte de vacă și de oaie, peste 19.000 de kg de carne, miere de albine, păsări și 1.081 de kg de lînă.

Datorită în primul rînd contractărilor cu statul, gospodăria a încasat 921.000 lei, revenind circa 150.000 de lei la suta de hectare. Valoarea zilei-muncă a ajuns la 30 de lei. Colectivistul Hagiu Petre — și ca el și ceilalți colectiviști harnici — a primit pentru zilele-muncă efectuate în gospodărie 2.700 de kg de porumb, 930 de kg de grîu, 121 de kg de zahăr, 30 de kg de brînză, 10,200 kg de lînă, 279 litri de vin și 7.440 de lei, în numerar etc. Cantități asemănătoare de produse au primit și colectiviștii Călin Mița, Buză Vasile și alții.

Adunarea generală a colectiviștilor din Sîrbi a dezbătut recent și planul de producție pe 1961. Față de planul anului trecut, în acesta se observă modificări esențiale. Între altele, colectiviștii și-au propus să obțină cu 10 la sută mai multe cereale față de producția planificată a anului trecut. Se vor produce legume timpurii, se vor extinde culturile irigate la porumb, sfeclă de zahăr și legume. În 1961 gospodăria colectivă din Sîrbi va livra statului — în afară de cereale, plante tehnice, lapte, lînă etc., — 50 de porci grași și 30 de tăurași. Colectiviștii vor realiza astfel venituri și mai mari decît anul trecut; belșugul și bunăstarea vor crește.

Succesele gospodăriei colective din Sîrbi sînt nemijlocit legate de activitatea tovarășului Codreanu Ștefan care o conduce de aproape 12 ani. Pentru munca sa neobosită în fruntea gospodăriei, colectiviștii l-au propus pe tov. Codreanu pentru a doua oară candidat în alegerile de deputați în sfatul popular al regiunii Iași.

Pe întreaga brigadă

16.000 kg de struguri la hectar

Brigadierul Gheorghe Savin de la gospodăria de stat Odobești, regiunea Galați, a reușit să ridice an de an producția medie de struguri la ha în brigada sa. Astfel de la 7.500 kg struguri la ha cît a obținut în 1952, a ajuns la 16.121 kg în 1960. Pe unele parcele, Gh. Savin a obținut în anul trecut producții mult mai mari. Așa, de pildă, pe suprafața de un ha de vie din soiul Galbenă de Odobești, a recoltat 28.000 kg struguri, iar pe un alta ha de Riesling Italian 23.000 kg, ceea ce arată că posibilitățile ridicării producției de struguri la ha încă nu sînt epuizate.

Iată cum a muncit acest vrednic maistru viticol. In brigada lui, muncile în vie încep de cu toamnă, imediat ce s-au terminat lucrările de recoltare și vinificare a strugurilor. Prima lucrare ce se execută este îngropatul viei, după care urmează aratul printre rînduri la o adîncime de 30 cm. Aratul se face, cu plugul cu cormană, brazda fiind răsturnată către rîndurile de butuci. Lucrat astfel, solul a reținut mai bine apa provenită din ploile de toamnă și din topirea zăpezilor. Primăvara, la 2—3 săptămîni după dezgropat s-a arat din nou printre rînduri. De data asta însă, la 25—28 cm adîncime și cu plugul fără cormană pentru a nu răsturna brazda împiedicînd astfel uscarea prea tare a pămîntului. După arătura de primăvară s-au executat, la intervale de 12—14 zile, 7 prașile. Astfel, o dată cu distrugerea buruienilor, s-a menținut în permanență un strat de pămînt afînat la suprafață, ceea ce a împiedicat evaporarea apei în sol.

Fertilizarea solului cu îngrășăminte naturale și chimice este o preocupare permanentă a brigadierului Gh. Savin. In toamna anului 1959 și în primăvara anului 1960, de pildă, s-au administrat pe 40 din cele 60 de ha cîte le are în brigadă, cîte 18—20 de tone de gunoi de grajd la ha. In mai și iunie, o dată cu prașila întîia și a doua, s-au dat cîte 200 kg de îngrășăminte chimice la ha, pe întreaga suprafață.

Experiența de mai mulți ani i-a arătat brigadierului Savin că în sporirea producției de struguri la ha un rol important îl are felul cum se execută tăierile viței de vie. De aceea, el acordă o deosebită atenție acestei probleme. El aplică un sistem de tăiere mixtă cu sarcini amplificate an de an și conducerea etajată. Numărul coardelor lăsate la butuc variază după soi, vîrstă și vigurozitate. La un butuc de vie se lasă în această brigadă între 200—220 de ochi, ceea ce înseamnă 620.000—632.000 de ochi la ha. De asemenea, o mare atenție se acordă în timpul tăierilor, menținerii scaunului (butucului) cît mai aproape de pămînt. Imediat după tăiere se face legatul coardelor. In executarea acestei lucrări se urmărește ca la coardele de rod să se dea o poziție orizontală, să fie resfirate și etajate. Legatul coardelor ca și celelalte lucrări se termină, în această brigadă, înainte de a dezmuguri vița de vie, fapt ce duce la înlăturarea pierderilor de ochi prin scuturare, la creșterea producției.

Cu multă grijă și atenție s-au efectuat aici și operațiile în verde. Plivitul, de exemplu, s-a făcut imediat după ce s-au văzut inflorescențele, suprimîndu-se surplusul de lăstari dați din butuc. S-a înlăturat de asemenea, cel mai mic din lăstarii gemeni, ceea ce a dus la creșterea puterii de rodire a butucului. Cîrnitul, s-a efectuat o dată cu intrarea strugurilor în pîrgă, cînd s-au suprimat ultimele 6—9 frunze de la vîrful lăstarilor. Practica a arătat că aplicînd cîrnitul la intrarea strugurilor în pîrgă, boabele cresc mai mari.

O altă lucrare agrotehnică care se aplică aici cu multă strictețe este copcitul. Ea se execută în timpul verii, cînd încetinește creșterea rădăcinilor, ceea ce contribuie la o mai ușoară vindecare a rănilor. Legatul s-a aplicat de 4 ori, cînd s-a făcut și copilitul.

Completarea golurilor a stat în permanență în atenția maistrului viticol Gh. Savin. El a completat în fiecare an prin vițe altoite și marcotaj mii de goluri, astfel încît densitatea butucilor la ha a ajuns de la 1.760 cît a fost în 1952, la 3.100 în 1960. La primăvară se vor completa în această brigadă, ultimele 8.000 de goluri.

Pentru prevenirea și combaterea bolilor și a dăunătorilor, s-au executat în anul trecut 4 stropiri cu zeamă bordeleză și s-a prăfuit cu floare de sulf.

Nu de mult brigadierul Gheorghe Savin a primit planul de producție pe 1961. Cu această ocazie el s-a angajat să realizeze în acest an o recoltă medie și mai mare: 17.000 kg struguri la ha și o economie de 25.000 de lei la baremul de cheltuieli.

V. CAZACU

Pe marginea sesiunii științifice a I. C. H. V.

Știința cît mai aproape de nevoile producției

(Urmare din pag. 1)

rezultate privitoare la alegerea soiurilor părinți la tomate, vinete și ardei în scopul obținerii de semințe heterozis.

La sesiune au fost prezentate și referate legate de ultimele cercetări efectuate în pomicultură, viticultură și floricultură.

In ceea ce privește sectorul pomicol un interes deosebit au prezentat mai ales lucrările privitoare la studiul a 120 soiuri de căpșuni, a 18 soiuri de vișini și a unui mare număr de soiuri de măr și păr. Rezultatele cercetărilor efectuate constituie o bază științifică pentru îmbunătățirea sortimentelor și extinderea plantațiilor pomicole în unitățile agricole socialiste și centrele muncitorești.

Au fost scoase de asemenea în evidență o serie de rezultate valoroase privind studiul unor hibrizi de perspectivă pentru strugurii de masă, lucrările executate în plantațiile de port-altoi și în școlile de viță etc. La stațiunea experimentală I.C.H.V. de la Drăgășani s-a izbutit să se obțină în ultimii 3 ani — datorită aplicării corespunzătoare a unui complex de măsuri — o producție medie de 64.962 vițe altoite de calitatea I-a la ha.

La sesiune s-a vorbit de asemenea și despre complexul de măsuri necesar sporirii cantitative și calitative a producției la vița de vie, despre producerea partizilor mari de vinuri de calitate, au fost comunicate date interesante privind măsurile cele mai eficace de combatere a bolilor și dăunătorilor plantelor horti-viticole, eficiența economică a măsurilor aplicate în acest sector și altele.

Referatele prezentate de către președinți de gospodării colective și ingineri din G.A.S.-uri, au scos în evidență faptul că datorită aplicării în producție a celor mai valoroase rezultate științifice obținute de stațiunile experimentale ale I.C.H.V. recoltele de legume, fructe și struguri au putut fi considerabil sporite.

In răspîndirea în producție a metodelor noi, avansate, de mare ajutor s-a dovedit organizarea punctelor de sprijin demonstrative în gospodăriile agricole colective și de stat. La aceste puncte de sprijin au fost realizate producții bogate datorită aplicării pe scară largă a rezultatelor obținute în stațiunile experimentale. Astfel, la punctul demonstrativ de la G.A.S. Lacu Sărat, organizat de cercetătorii stațiunii experimentale din Odobești s-a obținut 131.000 kg roșii la ha, față de numai 66.500 kg la ha producția martorului. De asemenea, la punctul demonstrativ de la gospodăria colectivă Mîrșani, din regiunea Oltenia, s-au recoltat 73.200 kg roșii la ha față de numai 17.300 kg producția martorului. La G.A.S. Seini, regiunea Maramureș, pe suprafața de 2 ha s-au obținut cîte 225 kg mere pe pom, față de numai 59 kg pe pom în restul livezii, iar la G.A.S. Florești din regiunea Galați, 22.100 kg struguri la ha față de 13.400 kg în restul viei.

Aceste cîteva exemple dovedesc că organizarea punctelor de sprijin în gospodăriile colective și de stat precum și extinderea lor pe o suprafață cît mai mare constituie un mijloc sigur pentru sporirea producției. Convingîndu-se de eficacitatea organizării acestor puncte demonstrative, tot mai multe conduceri ale unităților agricole de stat și cooperatiste cer cercetătorilor Institutului să extindă aceste puncte, să le sprijine în introducerea în producție a metodelor științifice de lucrare a pămîntului.

In încheierea sesiunii științifice a I.C.H.V. au fost elaborate concluzii de mare însemnătate pentru producție.

In numerele viitoare vom publica cîteva referate prezentate la această sesiune.

Din experiența gospodăriei agricole de stat Cotușca

Cîte 4.015 litri de lapte pe cap de vacă furajată

La sfîrșitul anului trecut, gospodăria de stat Cotușca, din regiunea Suceava, a realizat de la un efectiv de 190 vaci furajate o producție medie anuală de 4.015 litri de lapte.

Cea mai mare producție a fost dobîndită de brigada I-a condusă de tov. Constantin Adochiței, Erou al Muncii Socialiste, unde de la un număr de 104 vaci s-au obținut în medie cîte 4.465 litri lapte, adică cu 265 litri mai mult de fiecare vacă față de angajamentul luat la începutul anului trecut.

Rezultate bune în această privință a dobîndit în 1960 și brigada II-a condusă de tov. Vasile Amitrului: cîte 3.640 litri pe cap de vacă furajată.

La obținerea succeselor arătate o contribuție de seamă a avut-o munca susținută pe care colectivul de lucrători din sectorul zootehnic a dus-o pentru creșterea și selecția tineretului taurin și a vacilor de lapte.

În prezent, întregul efectiv de vaci pe care-l posedă G.A.S. Cotușca este din rasa Pinzgau. Cu 10 ani în urmă, în gospodărie exista un efectiv de 40 vaci care aparțineau unor rase diferite (Sură de stepă, Pinzgau și Bălțată romînească).

În buna desfășurare a muncii de selecție a animalelor o contribuție hotărîtoare a avut-o maistrul zootehnist, tov. Constantin Adochiței.

La obținerea unor producții ridicate de lapte trebuie adăugată și preocuparea conducerii gospodăriei în ceea ce privește organizarea și asigurarea unei baze furajere trainice. În anul 1960, de pildă, pentru perioada de stabulație, s-au asigurat pentru fiecare vacă cîte 15 tone de porumb și leguminoase însilozate (barceaguri și lucerna), 1.000 kg fînuri cultivate de trifoi, lucernă și borceag, la care s-a mai adăugat și o cantitate diferită de concentrate industriale, administrate în funcție de producția fiecărui animal. Pe lîngă efectivul de vaci trebuie arătat că G.A.S. Cotușca mai posedă un număr de 450 capete tineret taurin, 3.000 capete ovine și un efectiv mediu de circa 600 capete porcine. Pentru hrănirea întregului efectiv de animale baza furajeră a fost alcătuită din 420 ha pășune, 231 ha fînețe cultivate și 110 ha porumb pentru siloz. În anul trecut, gospodăria a obținut o producție medie de peste 6.000 kg masă verde la ha pe pășune, 4.800 kg fînuri la ha și 36.500 kg porumb de siloz la ha la un preț de cost de 60 lei tona.

În scopul asigurării unei hrăniri abundente a animalelor pe timpul verii, pe lîngă pășunea naturală, gospodăria a organizat pentru hrana vacilor de lapte și un conveier verde pe suprafața de 30 ha. Conveierul a fost alcătuit din următoarele plante: 15 ha borceag de toamnă, semănat în prima perioadă a lunii septembrie și 15 ha borceag de primăvară semănat în mustul zăpezii. În plus s-au mai însămînțat în cultură dublă 30 ha cu porumb pentru masă verde.

Pășunatul borceagului de toamnă a început în jurul datei de 15 aprilie și s-a terminat la 15 mai după care s-a semănat porumb masă verde. Borceagul de primăvară a fost pășunat în perioada de la 15 mai pînă la 15 iunie, terenul fiind însămînțat apoi cu porumb masă verde. În perioada iulie—septembrie conveierul verde a fost completat cu porumb siloz din producția anului precedent. Pășunatul a fost făcut sistematic pe parcele și pe grupe de animale.

Înainte de începerea pășunatului, s-au luat o serie de măsuri menite să îmbunătățească atît calitatea cît și cantitatea de masă verde prin supraînsămînțarea a 8 ha pășune cu ierburi perene, leguminoase și graminee (timoftică, trifoi alb, ghizdei, golomăț), grăpatul pășunilor primăvara timpuriu, curățitul lor de spini și mușuroaie și îngrășarea prin tîrlire cu animalele. Pentru hrănirea în bune condiții a vitelor în zilele călduroase cu arșiță puternică, pășunatul acestora s-a făcut și în timpul nopții de la orele 23,30 — 2.

In perioada de stabulație vacile sînt hrănite astfel: dimineața la ora 5,30 după muls li se dă primul tain format din 3 kg fîn de lucernă. După aceea ele primesc un amestec compus din 1 kg borhot uscat de sfeclă, 0,350 kg șroturi diferite și 0,500 kg tărîțe; aceste nutrețuri sînt fermentate cu 24 ore înainte. La ora 11 se administrează al II-lea tain alcătuit din 30 kg porumb siloz; seara la ora 17 înainte de muls se dă vacilor un amestec alcătuit din 1 kg borhot uscat, 0,350 kg șroturi și 0,500 kg tărîțe. După administrarea acestora se face mulsul. După 2 ore și jumătate de la tainul de seară, după muls, se mai dau 2 kg fîn de lucernă sau borceag. Aceasta este o rație obișnuită pentru vacile cu o producție medie zilnică de 10 litri. Pentru vacile cu o producție mai mare se administrează în plus siloz și concentrate ajungîndu-se pînă la 50—60 kg porumb siloz, 2 kg tărîțe și 2 kg șroturi pe zi de fiecare animal.

Pe lîngă furajare o grijă deosebită se acordă păstrării igienei adăposturilor și a animalelor. Înainte de începerea perioadei de stabulație, grajdurile sînt reparate, dezinfectate și văruite. Atît la pășune cît și la stabulație vacile sînt țesălate și periate zilnic, li se spală cozile, iar periodic li se taie unghiile. Mulsul se face de 3 ori pe zi la ore fixe; la fel și adăpatul. În perioada de pășunat și îndeosebi în zilele cu arșiță mare animalele se adapă și noaptea.

În fiecare an se face clasarea animalelor cu care ocazie se scot din efectiv vacile cu producție neeconomică.

Planul de montă este de asemenea urmărit cu deosebită grijă de brigadierul respectiv.

Se știe că munca cu oamenii hotărăște în mare măsură soarta producției. La G.A.S. Cotușca se manifestă în această direcție un interes susținut. Cadrele sectorului zootehnic sînt instruite pe timpul iernii în cadrul învățămîntului agrozootehnic, iar în timpul verii în consfătuirile de producție periodice organizate de Comitetul sindicatului.

In aceste zile îngrijitorii din sectorul taurin al G.A.S. Cotușca au început bătălia pentru realizarea planului de producție pe anul 1961. Cu experiența pe care au dobîndit-o pînă acum și hărnicia care îi caracterizează ei vor putea desigur realiza și depăși și în acest an producția de lapte planificată.

Ing. C. GAVRILĂ
de la Trustul regional Gostat Suceava

INTR-O ZI DE IARNĂ

LA gospodăria colectivă din RECAȘ

Am ajuns la Recaș în zorii zilei. Fulguia încet, liniștit. În depărtare se zărea liziera pădurii de salcîmi, iar la poalele ei se întindea cîmpia largă fără haturi, acoperită de pătura albă de nea.

La sediul gospodăriei nu se afla decît paznicul.

— Aș vrea să vorbesc cu cineva din conducere.

— Apoi toți is la treabă, mi-a răspuns el scurt. Președintele e dus la Timișoara, ceilalți pe afară, la muncă.

— Dar ce treabă mai aveți, că doar acum, iarna, muncile s-au cam terminat.

— Păi mata nu știi că gospodarul bun își face vara sanie și iarna car? Așa și noi. Dacă vrei să-i vezi la lucru, haide și te-oi îndrepta eu.

Am ieșit în curte. Bătrînul mi-a arătat nu departe dealurile line, împestrițate cu oameni.

— Acolo ai să-l găsești pe tovarășul Francisc Ștriker, vicepreședintele nostru. El se ocupă de sectorul pomi-viticol din 1952, de cînd a luat ființă gospodăria.

L-am întîlnit într-adevăr, pe dealurile line, printre colectiviști, pe vicepreședinte. E un bărbat ca de vreo 40 de ani, cu fața mare, aspriță de vînt. Vorbește domol, cu un ușor accent german.

— Viile noastre de la Recaș sînt vestite. Nu o spunem noi, ci o spun medaliile de aur primite la Ljubljana și Budapesta. Cînd a luat ființă gospodăria nu aveam decît vreo 16 hectare de vie. În 1960 am ajuns să cultivăm 96 de hectare, iar acum, uite, am și pregătit terenu pentru încă 7 hectare, pe care le vom planta în primăvară. Am pregătit pentru aceasta peste 50 de mii de butași de viță altoită. După cum se vede viile le plantăm pe locurile de pantă, unde nu putem cultiva altceva. Via ne aduce venituri.., frumoase. Anul trecut am dat la ziua-muncă numai vin 0,500 litri.

Tovarășul Francisc Ștriker, care se ocupă din partea consiliului de conducere de sectorul viti-pomicol, îmi prezintă pe cîțiva dintre fruntașii acestui sector: Pavel Stoian, Iacob Paliei, Ioan Igna...

— Și... tovarășa Terezia Covaci, îmi spuse el. Cu toate că lucrează în brigada a patra de cîmp, a venit să ne dea o mînă de ajutor.

Terezia Covaci e o femeie voinică, de vreo 48 de ani, cu obrazul roșu și basma înflorată, legată pe sub coc, ca nevestele tinere. Vara muncește ca șefă de echipă în brigada a patra la cultura mare, condusă de Mihai Fekete. Terezia e o femeie energică. Muncește cu sîrg și nu se dă în lături de la nici un efort, atunci cînd e vorba de bunul mers al gospodăriei. De aceea colectiviștii au ales-o în consiliul de conducere. Anul trecut, a avut peste 250 de zile muncă. Echipa ei a scos o producție medie de 3200 kilograme porumb boabe la hectar. Pe unele parcele producția a ajuns la 5000 de kilograme boabe la hectar. Iar acum, împreună cu cei mai buni colectiviști din echipa ei, Ionel Pavel, Ilona Trezac, Ecaterina Tars și alții a venit să lucreze la pregătirea terenului pentru plantat via.

— Doar nu putem sta cu mîinile în sîn cînd e vorba de bunul mers al gospodăriei noastre, ține să precizeze inimoasa șefă de echipă.

Nu departe de dealurile cu vii se află acareturile colectiviștilor: grajduri, magazii, crescătorii de păsări și porci. Aici i-am întîlnit la lucru pe zidarii Ștefan Gabor și Ștefan Bec, pe dulgherii Mihai Kugler și Iosif Bacio și pe Traian Stanciu, un bărbat robust, energic, de vreo 32 de ani, care răspunde de acest sector din partea consiliului de conducere.

La grajduri, printre mulgători, l-am găsit pe tînărul medic veterinar Nanu Leonard. E membru al consiliului și răspunde din partea acestuia de sectorul zootehnic. In 1961 acest sector va ajunge la un număr de 400 vaci de lapte, 130 de scroafe, 800 de porci, 2500 de păsări, peste 2000 de oi. Se înțelege de ce echipa de construcții lucrează din plin. Colectiviștii din Recaș au planificat în 1961 construcția a încă 2 grajduri pentru taurine, a unui centru administrativ și a cîtorva ateliere. Pînă în primăvară, brigadierii vor avea și ei o „casă" a lor unde vor ține seara ședințe, se vor sfătui și vor lucra în liniște. Pentru o parte din aceste construcții materialele au și fost pregătite; la unele s-a turnat chiar fundația.

Către seară s-a întors de la Timișoara și Peter Ianoș, președintele gospodăriei.

— Prea multe nu am de adăugat la cele ce ați văzut pe teren, a răspuns el întrebării mele. Membrii consiliului de conducere se află în permanență în mijlocul oamenilor, îi îndrumă, le ascultă părerile și propunerile referitoare la bunul mers al gospodăriei. Ceea ce pot să adaug este că, folosind experiența pozitivă din anul trecut, cînd gospodăria a încasat bani frumoși de pe urma produselor contractate cu statul, am stabilit în adunarea generală să contractăm și anul acesta însemnate cantități de produse animale și vegetale. Am planificat să contractăm peste 300 tone grîu, 150 tone floarea-soarelui, 475 tone porumb, 880 de porci pe care i-am și pus la îngrășat etc. La Timișoara am stabilit astăzi cu beneficiarii noștri termenele de livrare a fiecărui produs în parte și le-am trecut în planul de contractări.

— Iar în ceea ce privește celelalte hotărîri?

— Păi, în privința celorlalte hotărîri care priveac dezvoltarea și întărirea gospodăriei noastre, ați văzut. Ele au și început să prindă viață.

STELA NEAGU

La gospodăria agricolă de stat Rîmnicu Sărat, regiunea Ploești, sectorul avicol ia o tot mai mare dezvoltare. În fotografie: tehniciana zootehnistă Maricica Ciobotaru explicînd îngrijitoarelor Nuța Tudorache și Savu Maria cum trebuie îngrijiți puii în timpul iernii.

Foto: C. DUMITRU

Hotărîrea Plenarei C. C. al P. C. U. S. cu privire la continua dezvoltare a agriculturii

După ample şi rodnice discuţii, Plenara C.C. al P.C.U.S. a luat hotărîri corespunzătoare menite să asigure continua dezvoltare a agriculturii Uniunii Sovietice — cea mai înaintată agricultură din lume.

Plenara C.C. al P.C.U.S. relevă cu satisfacţie că poporul sovietic sub conducerea Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, a înfăptuit cu consecvenţă hotărîrile Congresului al XXI-lea al P.C.U.S. traducînd cu succes în viaţă măreţul program al construcţiei comuniste. Noi şi mari succese s-au obţinut în dezvoltarea economiei, ştiinţei şi culturii, în creşterea continuă a bunăstării poporului sovietic. Astfel, în primii doi ani ai septenalului, volumul producţiei industriale a crescut cu 22,1 la sută faţă de 17 la sută cît prevedea planul septenal. Valoarea produselor fabricate peste plan se ridică la 11,3 miliarde ruble.

Plenara C.C. al P.C.U.S. relevă, de asemenea, cu satisfacţie că ştiinţa şi tehnica sovietică au obţinut succese remarcabile. O mîndrie a poporului sovietic o constituie în această privinţă victoriile repurtate în dezvoltarea construcţiei de rachete, radioelectronicii, chimiei, în folosirea energiei atomice în scopuri paşnice şi în alte ramuri ale ştiinţei şi tehnicii.

Datorită grijii partidului şi guvernului, muncii creatoare a poporului sovietic, anul trecut în Uniunea Sovietică s-a terminat trecerea tuturor muncitorilor şi funcţionarilor la ziua de lucru redusă de şapte şi şase ore, se înfăptuieşte legea cu privire la desfiinţarea impozitelor percepute de la muncitori şi funcţionari. In oraşe şi aşezări muncitoreşti s-au construit de la începutul septenalului case de locuit cu o suprafaţă totală de peste 165 milioane metri pătraţi (4.600.000 locuinţe). In aceşti ani, colhoznicii şi intelectualitatea de la sate au construit peste 1.400.000 case de locuit.

In ultimii ani Uniunea Sovietică a obţinut succese remarcabile şi în dezvoltarea agriculturii. Bunăoară, dacă în 1953 s-au produs 5.036.000.000 puduri cereale şi statul a achiziţionat 1.899.000.000 puduri — în 1960 producţia de cereale a fost de 8.131.000.000 puduri, iar achiziţiile au crescut la 2.852.000.000 puduri. Dacă în 1953 s-au produs 5.822.000 tone carne (tăiată) şi s-au achiziţionat 3.600.000 tone (greutate vie), în 1960 producţia de carne a crescut la 8.725.000 tone, iar achiziţiile au fost de 7.900.000 tone. De asemenea, a crescut producţia de lapte; în 1953 aceasta era de 36.475.000 tone, iar achiziţiile de 10.600.000 tone, pe cînd în anul 1960 producţia de lapte a ajuns la 61.538.000 tone, iar achiziţiile au fost de 26.300.000 tone.

In avîntul continuu al agriculturii sovietice, referatul adresat de tovarăşul N.S. Hruşciov prezidiului C.C. al P.C.U.S. cu privire la problemele cele mai importante ale agriculturii, tezele cuvîntării sale şi cuvîntarea rostită la Plenara C.C. al P.C.U.S. din 10-18 ianuarie, au o foarte mare însemnătate politică şi economică. Aceste documente fac o analiză profundă a situaţiei agriculturii, fundamentează necesitatea şi posibilitatea reală a dezvoltării tuturor ramurilor producţiei colhoznice şi a sovhozurilor, stabilesc perspectivele dezvoltării agriculturii socialiste, trasează căile de sporire a producţiei de cereale, carne, lapte şi alte produse pentru satisfacerea deplină a cererii crescînde a populaţiei. In lumina acestor documente, Plenara C.C. al P.C.U.S. a hotărît printre altele să se acorde o deosebită atenţie scoaterii la iveală şi folosirii tuturor posibilităţilor şi rezervelor din agricultură, răspîndirii şi introducerii în producţie a realizărilor ştiinţei şi experienţei fruntaşilor şi inovatorilor. Plenara a precizat că în dezvoltarea economiei cerealiere principalele rezerve de sporire a producţiei sînt: sporirea producţiei de porumb-boabe prin repartizarea pentru cultura porumbului a unor terenuri în regiunile cele mai favorabile ale Ucrainei, R.S.F.S.R., R.S.S. Moldoveneşti şi R.S.S. Gruzine; ridicarea producţiei la hectar şi valorificarea continuă a pămînturilor în regiunile înţelenite, lărgirea suprafeţelor cultivabile şi îndeosebi sporirea producţiei la hectar în regiunile zonei lipsite de cernoziom, sporirea recoltei de cereale la hectar în toate regiunile ţării pe baza ridicării nivelului cultivării plantelor. De asemenea, Plenara C.C. al P.C.U.S. a hotărît ca în dezvoltarea creşterii animalelor să se asigure mărirea numărului de vaci, dezvoltarea prin toate mijloacele a creşterii porcinelor ca ramură a creşterii animalelor care se dezvoltă cel mai rapid, creşterea păsărilor; ridicarea productivităţii creşterii animalelor, îmbunătăţirea îngrăşării vitelor la păşune şi a îngrăşării în stabulaţie, crearea unei baze furajere trainice, în primul rînd pe baza porumbului, cartofilor, culturilor leguminoase, ierburilor anuale şi perene, ridicării productivităţii luncilor şi păşunilor etc.

In ceea ce priveşte dezvoltarea producţiei de culturi tehnice şi în primul rînd a bumbacului şi sfeclei de zahăr, florii-soarelui, inului pentru ulei, precum şi a cartofilor, legumelor, ceaiului, fructelor, strugurilor, Plenara a hotărît să se acorde o deosebită atenţie ridicării producţiei la hectar prin introducerea metodelor înaintate de cultivare şi recoltare a acestor culturi, prin introducerea mecanizării semănatului, întreţinerii şi recoltării. Plenara C.C. al P.C.U.S. a hotărît ca atît în domeniul cultivării plantelor cît şi în domeniul creşterii animalelor, să se pornească de la necesitatea răspîndirii pe scară largă a brigăzilor complexe mecanizate. In scopul ridicării productivităţii muncii să se folosească mai deplin principiul cointeresării materiale a colhoznicilor, muncitorilor din sovhozuri şi specialiştilor din agricultură.

Plenara C.C. al P.C.U.S. şi-a exprimat convingerea că oamenii muncii de la sate vor traduce cu succes în viaţă hotărîrile Plenarei, că vor îndeplini înainte de termen sarcinile septenalului şi vor da patriei cantităţi de produse alimentare şi de materii prime agricole, necesare pentru satisfacerea deplină a nevoilor crescînde ale poporului sovietic.

Toate acestea vor constitui noi victorii în construirea comunismului în Marea Uniune Sovietică.

Libertate lui Patrice Lumumba!

În ultimele zile, ziarele au adus noi amănunte despre purtarea sălbatică a colonialiştilor şi a slugilor lor din Congo faţă de primul ministru al guvernului legal al Republicii Congo, Patrice Lumumba. În timp ce era transportat din tabăra mobutistă de la Thysville într-o temniţă „mai sigură" din Katanga, Lumumba şi colaboratorii săi, Mpolo şi Okito, au fost atît de sălbatic maltrataţi încît chiar pilotul avionului a trebuit să intervină, deoarece era periclitată siguranţa zborului. Pe aeroportul din Elisabethville cei trei conducători ai poporului congolez au fost bătuţi cu bestialitate de către jandarmii instruiţi de belgieni. Lumumba şi colaboratorii săi au fost închişi în cea mai groaznică închisoare din Katanga şi ei sînt supuşi unui tratament de exterminare fizică. Viaţa lor se află în permanent pericol.

Bestialitatea cu care colonialiştii şi slugoii lor se răfuiesc cu conducătorii luptei pentru libertatea şi independenţa poporului congolez a stîrnit un nou val de indignare şi revoltă în lumea întreagă. Numeroşi conducători de state, numeroase organizaţii politice şi ziare din diferite ţări ale lumii îşi exprimă protestul lor faţă de uneltirile colonialiştilor şi cer ca Lumumba şi tovarăşii săi de luptă să fie puşi în libertate, ca poporului congolez să i se asigure libertatea, independenţa şi unitatea ţării sale. În protestele opiniei publice mondiale se reflectă în acelaşi timp indignarea pentru faptul că reprezentanţii O.N.U. îngăduie ca fărădelegile din Congo să fie camuflate de steagul acestei mari organizaţii. „Istoria îşi va acoperi faţa de ruşine — scria zilele trecute corespondentul ziarului egiptean „Al Gumhuria" — atunci cînd se va referi la încălcarea drepturilor şi libertăţilor omului în inima continentului african şi aceasta sub oblăduirea celui mai mare organism internaţional". În numărul său de duminică, ziarul britanic „Observer" scria că „tratamentul ruşinos aplicat lui Lumumba de temnicerii lui nu trebuie trecut cu vederea de opinia publică mondială... Nu trebuie să fii partizan al lui Lumumba pentru a împărtăşi pe de-a-ntregul indignarea în legătură cu cele petrecute cu prilejul transferării lui într-o închisoare din Katanga. Cît timp — continua „Observer" — vor mai tolera celelalte puteri occidentale acest dispreţ flagrant faţă de hotărîrile O.N.U. din partea Belgiei?".

Există nenumărate asemenea comentarii, proteste, telegrame, care exprimă indignarea şi mînia cu care oamenii de bună credinţă de pretutindeni urmăresc evenimentele din Congo. Opinia publică mondială cere cu vigoare crescîndă ca Patrice Lumumba şi colaboratorii săi să fie puşi în libertate şi ca O.N.U. să acţioneze nu în sprijinul intereselor colonialiştilor, ci în sprijinul cauzei drepte a poporului congolez.

Există însă şi unii care se fac că nu văd cele ce se petrec în Congo. La loc de frunte, printre aceştia, se numără reprezentanţii O.N.U. Se ştie că pe aeroportul din Elisabethville, maltratarea lui Lumumba şi a celorlalţi doi fruntaşi congolezi s-a petrecut sub ochii trupelor O.N.U. Cu toate acestea un reprezentant al Organizaţiei Naţiunilor Unite a găsit de cuviinţă să declare, zilele trecute, că această organizaţie n-ar avea nici o dovadă că Lumumba a fost maltratat. Dar depoziţiile soldaţilor suedezi care se găseau pe aeroport şi care n-au respectat consemnul de „a nu vedea nimic" au silit pe reprezentantul O.N.U. la Elisabethville să întocmească o dare de seamă amănunţită asupra schingiuirii lui Lumumba şi s-o trimită lui Hammarskjoeld, secretarul general al O.N.U. Ce a făcut dl. Hammarskjoeld cînd a primit acest document oficial? A tresărit cumva de indignare că asemenea fărădelegi se petrec sub steagul organizaţiei al cărui secretar general este? A făcut cumva uz de înalta funcţie pe care o deţine pentru a lua măsuri concrete spre a pune capăt acestor fărădelegi? Nu, nicidecum. A trimis o telegramă trădătorilor poporului congolez, Kasavubu şi Mobutu, pentru a-şi exprima „neliniştea". Atît. In schimb atunci cînd e vorba de acţiunile întreprinse de poporul congolez spre a-şi salva patria din ghiarele colonialiştilor şi ale uneltelor lor, comandamentul O.N.U. este foarte activ. El ia măsuri concrete, trimite trupe şi întăriri, ameninţă, pentru a lua chipurile apărarea unor albi cărora nu li s-a întîmplat nimic. Se vădeşte încă odată deci cît de „imparţial" este dl. Hammarskjoeld şi acoliţii săi.

Între timp colonialiştii şi uneltele lor pun la cale noi fărădelegi în Congo. Clica Mobutu-Kasavubu, cu sprijinul făţiş al belgienilor, se pregăteşte să atace provinciile controlate de guvernul legal. În Congo continuă să sosească mereu ofiţeri belgieni care se intitulează „tineri voluntari" şi care se încadrează în rîndul bandelor aflate în slujba lui Mobutu, Kasavubu şi Chombe. Corespondentul din Leopoldville al ziarului jugoslav „Politika" relata zilele trecute că toate hotelurile din acest oraş sînt pline de belgieni, în special ofiţeri belgieni care se întorc în Congo. Belgienii, scria corespondentul, declară că s-au întors pentru a-şi continua „opera" începută înainte de proclamarea independenţei Congoului. Toate acestea sînt încurajate direct de trupele O.N.U.

Este în interesul întregii omeniri iubitoare de pace ca tragicelor evenimente din Congo să li se pună capăt, ca să se găsească cît mai repede o rezolvare justă a problemei congoleze. Cauza Congoului este cauza tuturor popoarelor iubitoare de libertate, a tuturor oamenilor cinstiţi de pe glob.

Plante „electrice"

În laboratorul de fiziologie a luminii al Institutului agrofizic din Leningrad au înflorit frumoase crizanteme de culoare roz. Interesant este aici faptul că aceste flori nu au văzut niciodată lumina zilei: ea a fost înlocuită cu lumina electrică. Uimitor este de asemenea şi faptul că aici ele au înflorit după 60 de zile, în loc de 8—9 luni cît le trebuie în mod obişnuit.

În acest laborator, condus de profesorul B. S. Moşkov, membru corespondent al Academiei de ştiinţe agricole „V. I. Lenin", se efectuează lucrări avînd o mare însemnătate practică. Pînă nu de mult, agronomii considerau că soarele este absolut necesar pentru creşterea plantelor. Oamenii de ştiinţă au stabilit însă că printr-o alegere corespunzătoare a unui sistem de iluminat artificial, de producere pe cale artificială a temperaturii şi umidităţii necesare, de hrănire artificială se pot obţine rezultate de neconceput în condiţiile naturale. De pildă, în laborator ridichile cresc numai în două săptămîni, în loc de o lună.

La începutul experienţelor, la fiecare kilogram de roşii coapte s-au cheltuit 2000 kWh de energie electrică. Dar, datorită perfecţionării aparatelor de iluminat şi a agrotehnicii, s-a reuşit să se reducă aceste cheltuieli pînă la 240 kWh. Oamenii de ştiinţă consideră însă că nici aceasta nu constituie o limită.

Un alt fenomen paradoxal: înainte oamenii de ştiinţă trebuiau să caute mijloace care să nu permită puternicului jet de lumină să ardă frunzele. Acum aceste plante sînt ţinute în frig şi ele cresc chiar pe un ger de minus 15-20 grade. Experienţele au arătat că, la o asemenea temperatură jetul de lumină nu arde frunzele, ci numai le încălzeşte. Ridichile, de pildă, cresc mai bine la ger decît într-o încăpere caldă.

Scurte ştiri sportive

● Pentru buna desfăşurare a întrecerilor Spartachiadei de iarnă, membrii asociaţiei sportive Tractorul-Ciulniţa au amenajat o sală de gimnastică şi au confecţionat 2 haltere şi un ring de box.

● Recent, a fost creată o nouă asociaţie sportivă în comuna Dridu, raionul Urziceni, care va activa sub denumirea de „Voinţa". Pentru început, noua asociaţie sportivă şi-a creat secţii de tenis de masă, şah, volei şi fotbal. Acum, membrii asociaţiei sportive „Voinţa" participă la întrecerile din cadrul Spartachiadei de iarnă.

● Şi în raionul Slobozia au fost create de curînd o serie de noi asociaţii sportive săteşti, cum sînt: Gloria — G.A.C. Orbeşti, Ogorul — G.A.C. Ograda, Griviţa Roşie — G.A.C. Ghimbăşani.

● Un număr de 79 tineri din comuna Ion Roată, raionul Urziceni, şi-au trecut normele G.M.A. la gimnastică, cu prilejul organizării întrecerilor Spartachiadei de iarnă.

● In calendarul sportiv pe acest an al consiliului raional U.C.F.S. Urziceni, sînt prevăzute o serie de competiţii de masă, la care vor fi antrenaţi numeroşi tineri din mediul sătesc. Printre aceste competiţii se numără: „Cupa sectorului socialist al agriculturii" la oină şi „Cupa sectorului socialist al agriculturii" la trîntă.

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

„Moscoviţii" de lîngă Kanibadam

(Scrisori din Tadjikistan)

In vechiul Kanibadam, oraş tadjik, prin care încă în secolele din evul mediu treceau drumurile spre India străveche, am auzit cum un tadjik îi adresa altuia următorul salut:

— Salam aleicum, moscovitule.

Omul căruia i se zicea „moscovit" era îmbrăcat într-un halat naţional, purta cizme galbene şi tradiţionala tiubeteică de Buhara. El nu semăna cîtuşi de puţin cu locuitorii Moscovei.

„Poate că omul locuieşte la Moscova, dar continuă să-şi poarte costumul său naţional, mi-am zis eu. Fiecare se îmbracă cum vrea, respectînd şi la îmbrăcăminte obiceiurile şi tradiţiile care-i sînt dragi".

Tovarăşul meu de drum, preşedintele sovietului din Kanibadam, Ismail Sultanov, văzînd că mă uit curios la „moscovit" mi-a spus:

— E un colhoznic din colhozul „Moscova". Membrilor acestui colhoz li se spune la noi „moscoviţi".

„Aha, va să zică asta era!" Şi deodată m-a cuprins dorinţa de a vizita această „Moscovă" tadjikă, aflată la cinci mii de kilometri depărtare de marea Moscovă cunoscută în toate colţurile planetei noastre.

Dincolo de periferiile Kanibadamului încep plantaţiile de bumbac ale colhozului „Moscova".

Este bumbacul cel mai preţios, bumbacul cu fibra lungă; colhoznicii lucrează plini de grijă ogoarele. Mari maiştri în cultura bumbacului, ei obţin recolte bogate: cîte 4.000—4.500 kg la ha în fiecare an, acest colhoz vinde statului aproape 2 mii tone de bumbac.

Venitul bănesc al colhozului „Moscova" pe anul 1959 s-a ridicat la 7 milioane ruble. În 1960, al doilea an al septenalului, venitul a fost şi mai mare.

Desigur, veniturile colhozului „Moscova" nu sînt realizate numai din cultura bumbacului. El are ferme pentru creşterea vitelor, grădini şi vii. Ţinînd cont de vecinătatea cu oraşul Kanibadam, colhozul rezervă cîteva zeci de hectare pentru cultivarea legumelor. Cu toate acestea 4/5 din veniturile colhozului sînt realizate din cultura bumbacului, căruia i se zice, pe drept cuvînt, „aur alb".

Planul pe şapte ani al colhozului „Moscova" prevede valorificarea de noi pămînturi, mai ales a terenurilor sărăturoase. In anii viitori, va fi şi mai mult bumbac, iar venitul colhozului mult mai mare.

Colhozul îşi cheltuieşte bogatele sale fonduri cu mult spirit gospodăresc. Fondul obştesc al colhozului devine cu fiecare an mai mare. El are 18 tractoare, numeroase maşini de strîns bumbac, precum şi alte maşini unelte agricole necesare unui colhoz. In toate ramurile de producţie, este folosită pe scară tot mai largă electricitatea.

In ultimii ani, colhozul a construit un teatru de vară cu 500 locuri şi două cluburi numite ceaihanale. Aici poţi să bei tradiţionala pială de ceai verde, poţi citi reviste şi ziare proaspete, poţi discuta cu prietenii. La dispoziţia celor mai mici „moscoviţi" sînt amenajate creşe şi grădiniţe de copii.

Văzînd partea exterioară a satului, te convingi îndată că posibilităţile materiale ale locuitorilor de aici sînt deosebit de însemnate. S-au construit multe case noi, moderne.

Am vizitat două familii de colhoznici. Gospodarii primitori ne-au povestit ce venituri au. In anul 1959, familia colhoznicului Ismail Mamedov — cu doi membri buni de muncă — a primit 19.200 ruble în numerar, 1.500 kg cereale, 200 kg morcovi, 50 kg ceapă şi multe altele. Familia lui Ismat Ahmatjanov — cu trei membri buni de muncă — a primit pentru un an 27.000 ruble, 2.100 kg cereale, 300 kg morcovi şi 75 kg ceapă. In afară de acestea, pentru copiii minori care există în amîndouă familiile li se dă lapte în mod gratuit.

In anul 1960, în colhozul „Moscova" a fost introdus sistemul avansului lunar în bani: cîte 15 ruble pentru fiecare zi-muncă. La împărţirea veniturilor, care va avea loc în cursul lunii ianuarie 1961, colhoznicii vor primi şi mai mari venituri.

I. MIHAILOV

Situaţia din Laos, în atenţia întregii lumi

După cum au dovedit-o mii de probe, amestecul imperialiştilor americani în treburile interne ale Laosului nu poate fi tăgăduit. Insăşi presa capitalistă din Occident e nevoită a publica asemenea dovezi. Astfel, după cum arăta corespondentul din Vientiane, al agenţiei „United Press International", la 21 ianuarie s-a anunţat în mod oficial că observatori americani însoţesc unităţile rebelilor lui Boun Oum—Nosavan, care acţionează împotriva trupelor guvernului legal şi ale Patet Lao.

Ceva mai mult, Andrew-Boyl, conducătorul grupului pentru acordarea de ajutor militar american Laosului şi pentru instruirea laoţienilor în mînuirea armelor americane, a declarat: „Întrucît instruim pe aceşti oameni în mînuirea armelor noastre, dorim să vedem cum aplică ei aceste cunoştinţe în cursul luptelor. Iată de ce trimitem observatori pe front". Oricine înţelege, desigur, despre ce fel de „observatori" este vorba. Înţelege că nu e vorba numai de armament american, aşa cum încerca să arate Andrew-Boyl, ci de o agresiune directă a trupelor americane împotriva poporului laoţian. Şi nu e vorba numai de americani get-beget, ci şi de unelte de ale acestora. După cum arată ziarul „Sunday Times" din Manila, un număr mare de filipinezi „ajută clica rebelă din Laos". Unii dintre aceşti filipinezi, scrie ziarul, lucrează la misiunea americană din Vientiane, alţii la „Compania de est pentru construcţii în Laos".

De altfel, autorităţile S.U.A. nici nu încearcă să tăgăduiască acest lucru. Prin cinismul şi obrăznicia care-i caracterizează, imperialiştii americani socotesc că ei au dreptul dat de la dumnezeu să dicteze pe întregul glob pămîntesc, după bunul lor plac, să pună guvernele care le convin; să dea ordine guvernelor din ţările supuse, ca la ei acasă, lacheilor.

Dar iată că popoarele nu vor să mai admită amestecul imperialiştilor americani în treburile lor. Unul dintre aceste popoare, bravul popor laoţian, îşi apără cu îndîrjire dreptul de a fi stăpîn la el acasă şi de a nu mai îngădui imperialiştilor americani să-l exploateze şi să-l folosească drept carne de tun într-un nou război prădalnic.

Infierînd amestecul S.U.A. în treburile poporului laoţian, prinţul Suvanna Fumma, primul ministru al guvernului legal laoţian, aflat în Cambodgia, a declarat că prin acest amestec, s-a creat o problemă care depăşeşte cadrul naţional. El a subliniat că pentru soluţionarea problemei laoţiene, este absolut necesară convocarea unei conferinţe internaţionale. „Numai pe această cale s-ar putea lichida focarul primejdios care ameninţă pacea", a subliniat Suvanna Fumma.

In continuare, el a arătat că S.U.A. vrea să împiedice poporul din Laos în promovarea unei politici de neutralitate a Laosului şi în formarea unui guvern de coaliţie în care va fi reprezentat şi partidul patriotic (Neo Lao Haksat).

Faptele sînt limpezi. Imperialiştii americani fac tot ce le stă în puteri pentru a menţine o situaţie încordată în lume, pentru a salva politica falimentară „pe marginea prăpastiei", promovată de fostul preşedinte al S.U.A., D. Eisenhower.

Numai că nu întotdeauna planurile agresorului pot fi duse la îndeplinire. Bravul popor laoţian, hotărît să-şi apere libertatea şi viaţa, va lupta hotărît împotriva agresorului american şi a slugilor acestuia de teapa lui Nosavan. Şi alături de poporul laoţian se află popoarele din întreaga lume. Ele cer restabilirea urgentă a activităţii comisiei internaţionale de supraveghere şi control din Laos şi încetarea imediată a amestecului american în Laos.

Spre noi şi importante succese în agricultură

(Urmare din pag. 1)

Deşi unele G.A.S.-uri nu au reuşit încă să reducă corespunzător costurile produselor, totuşi numai în ultimii doi ani în gospodăriile de stat s-a înregistrat o scădere a preţului de cost pe tona de grîu cu 7 la sută, pe cea de porumb cu 5 la sută, pe hl de lapte de vacă cu 20 la sută, pe tona de carne de porc cu 12 la sută.

Aceste exemple demonstrează creşterea continuă a capacităţii de organizare a producţiei agricole, folosirea mai raţională a mijloacelor de producţie, interesul tot mai mare pentru perfecţionarea tehnologiei producţiei agricole şi pentru mobilizarea rezervelor interne de sporire a producţiei.

Oamenii muncii din agricultură, sub îndrumarea permanentă a organizaţiilor de partid, participă cu însufleţire la pregătirea alegerilor luptînd pentru realizarea marilor sarcini ce le revin din documentele Congresului al III-lea al partidului şi a sarcinilor stabilite de planara C.C. al P.M.R. din octombrie-noiembrie 1960.

Există toate condiţiile ca în anul acesta, cel de-al doilea an al planului de dezvoltare a economiei naţionale pe perioada 1960—1965, agricultura să obţină noi şi importante succese. Investiţiile acordate din fondul statului în valoare de circa 4 miliarde de lei, precum şi cele rezultate prin mobilizarea mai activă a fondurilor proprii din gospodăriile colective, creează condiţii superioare pentru realizarea sarcinilor de plan pe anul 1961. În anul acesta, industria noastră socialistă va dota agricultura cu încă 12.000 tractoare, 15.000 semănători, 6.000 combine de păioase şi alte maşini şi utilaje agricole. În acelaşi timp, agricultura va primi 450.000 tone de îngrăşăminte chimice. La acestea trebuie adăugate importantele mijloace materiale şi financiare pentru extinderea lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, pentru realizarea unui important număr de construcţii productive şi pentru pregătirea de noi cadre tehnice.

Oamenii muncii din agricultură au depus eforturi susţinute în toamna anului 1960 reuşind să însămînţeze, cu toate condiţiile de lucru nefavorabile, cu 88.500 ha cu grîu şi secară mai mult decît în toamna anului 1959. S-a realizat astfel, o primă condiţie hotărîtoare pentru a asigura îndeplinirea sarcinii de plan de a produce în acest an 4.600.000 tone de cereale panificabile. Prezintă o deosebită importanţă faptul că în toamna anului 1960, peste 1 milion de hectare au fost însămînţate cu soiuri de grîu de productivitate mai ridicată decît cele folosite pînă acum.

În anul 1961 va trebui să se asigure producerea a 6.700.000 tone de porumb boabe şi să se însămînţeze 350.000 ha cu porumb de siloz, adică cu peste 100.000 ha mai mult decît 1960. Aceasta în vederea creşterii bazei furajere cu nutreţuri de bună valoare nutritivă.

Pe lîngă asigurarea unei cantităţi mai mari de furaje însilozate, va trebui să folosim în acest an cît mai complet cele 4 milioane hectare de păşuni şi fîneţe naturale prin curăţirea, îngrăşarea şi refacerea unor suprafeţe din ce în ce mai mari.

În îndeplinirea importantelor sarcini care stau în faţa agriculturii în acest an un rol important revine staţiunilor de maşini şi tractoare. Ele vor trebui să execute un volum de lucrări cu circa 40 la sută mai mare decît în anul 1960, acordînd, bineînţeles, o atenţie deosebită calităţii lucrărilor executate, pentru a asigura producţii mari în unităţile socialist-cooperatiste.

În acest an e necesar să se acorde atenţie sporită şi problemelor privind dezvoltarea creşterii animalelor. Gospodăriile agricole de stat vor trebui să livreze, faţă de 1960, cantităţi mai mari de lapte, carne, lînă, ouă şi alte produse animale. De asemenea, gospodăriile agricole colective vor fi îndrumate să-şi dezvolte creşterea animalelor proprietate obştească şi în primul rînd a vacilor, asigurîndu-se astfel sporirea veniturilor băneşti prin folosirea mai intensă a forţelor de muncă în tot cursul anului.

În acest scop, pe lîngă alte măsuri, e necesar să se organizeze mai bine creşterea tineretului bovin bun de prăsilă, din rase superioare şi cu producţii mari, precum şi a tineretului bovin, inapt reproducţiei, pentru sporirea producţiei de carne. Totodată va trebui să se depună mai multă stăruinţă în gospodăriile colective pentru creşterea porcinelor, care permit o valorificare superioară a produselor vegetale, asigură venituri importante colectiviştilor şi o mai bună aprovizionare a pieţii cu carne.

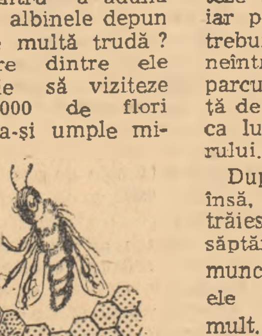
Organizarea în condiţii mai bune şi extinderea reţelei de însămînţări artificiale vor asigura o utilizare mai raţională a reproducătorilor de mare valoare zootehnică şi realizarea unui ritm mai intens în acţiunea de ameliorare a raselor de animale şi raionarea lor.

Ţinînd seama de experienţa anului 1960 în domeniul lucrărilor de îmbunătăţiri funciare, planul pe 1961 şi măsurile luate au fost orientate către lucrările care au o eficienţă economică ridicată — şi în primul rînd către terminarea şi punerea în funcţie a lucrărilor începute. Exploatarea raţională a tuturor incintelor îndiguite şi desecate şi îndeosebi a suprafeţelor amenajate pentru irigaţii — ca şi aplicarea unei agrotehnici diferenţiate, corespunzătoare culturilor irigate — constituie o sarcină de cea mai mare răspundere pentru gospodăriile agricole de stat, gospodăriile colective şi organele respective ale sfaturilor populare şi ale Ministerului Agriculturii.

Îndeplinirea planului pe anul 1961 cere eforturi susţinute, îmbunătăţirea continuă a stilului de muncă, utilizarea la maximum a mijloacelor materiale şi financiare de care dispun unităţile, o luptă perseverentă pentru descoperirea şi folosirea rezervelor interne în vederea creşterii producţiei, ridicarea pe o treaptă superioară a întregii activităţi din agricultură.

ŞTIAŢI CA...

...pentru a aduna miere albinele depun foarte multă trudă? Fiecare dintre ele trebuie să viziteze 500—1000 de flori spre a-şi umple micuţul lor stomac, deşi chiar cu această muncă titanică nu adună decît 0,04 mg. de miere. Pentru un gram de miere, o albină trebuie să viziteze 40.000 de flori, iar pentru un kg. ar trebui să lucreze neîntrerupt 16 ani, parcurgînd o distanţă de 5 ori mai mare ca lungimea Ecuatorului.

După cum se ştie însă, albinele nu trăiesc decît cîteva săptămîni. Totuşi, muncind în colectiv, ele produc foarte mult. O familie de albine produce în fiecare an 50—100 kg. de miere.

...în grădina botanică din Copenhaga, capitala Danemarcei, a fost înfiinţată o secţie specială pentru studierea vieţii plantelor ce se întîlnesc în Arctica? Aci, sînt cultivate şi studiate numeroase plante la o temperatură foarte scăzută şi în condiţii absolut asemănătoare ţinuturilor din nordul U.R.S.S., Norvegiei, Canadei şi din Alpi.

„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacţia şi Administraţia: Piaţa Scînteii nr. 1. Bucureşti. Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"